L. 7. Kraków, dnia 31. sierpnia 1910. Rocznik XXXI.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

L. 59682/910

II.

OBWIESZCZENIE.

Uchwałą z dnia 28 czerwca 1910 r. postanowiła Rada miasta pobierać na rok 1910 następujące **podatki**, względnie **dodatki gminne**:

1) Podatek gminny od czynszów z mieszkań w tejsamej wysokości, jak roku zeszłego, t. j. 5% od zeznanego i przez c. k. Administracyę podatków w Krakowie sprawdzonego czynszu brutto, względnie wartości czynszowej.

2) Podatek wodociągowy w wysokości dotychczasowej, t. j 4% od czynszu najmu, względnie wartości czynszowej (brutto).

3) Dodatek gminny do wszystkich stałych podatków rządowych, z wyjątkiem podatku osobisto dochodowego, w wysokości dotychczasowej 10%.

Podając tę uchwałę do wiadomości publicznej, Magistrat oznajmia, że 10% dodatek gminny do podatków stałych, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, pobieranym będzie na zasadzie rozporządzenia c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 2 kwietnia 1875 L. 7082 i z dnia 2 listopada 1897 L. 3412/pr. przez tutejszy c. k. Urząd podatkowy przy poborze podatków stałych, zaś 5% podatek gminny czynszowy i 4% podatek wodociągowy wnosić należy do głównej Kasy miejskiej w terminach kwartalnych z dołu.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa,

dnia 2 lipca 1910 r.

L. 54006/910

B. a.

WYKAZ

nowego policzbowania domów liczbami spisowemi w Dzielnicy II. (Wawel) w Krakowie.

Liczba porządk.	Liczba spisowa nowa	Liczba spisowa dawna	Liczba parceli nowych ksiąg	Badanie posiadania	Przychodzi w księdze gruntowej starej jako liczba parceli	liczba w wykazie hipotecznym	jako własność
1	2	3	4	5	6	7	8
1	1	1	1 5	Kościół katedralny św. Wacława Kapituła katedralna	574 575 B 576 część	dobro publ. 504	Skarb Rzeczyposp. krakowskiej
Kościół katedralny ze skarbcem							
2	2	4	2	Kapituła katedralna w Krakowie	577	507	Ks.-biskupi kościół katedralny na Zamku w Krakowie
Muzeum dyecezyi							
3	3	2	3	„	579	505	Kapituła katedralna krakowska
Wikaryówka kapitulna							
4	4	1	4	Królestwo Galicya	576 część	504	Skarb Rzeczyposp. krakowskiej
Brama wjazdowa							
5	5	5	6	„	573 część	504	Skarb Rzeczyposp. krakowskiej
Zamek królewski					$590/_2$ 590/[illegible] $590/_1$ 587	508	c. k. Skarb. Państwa

Liczba porządk.	Liczba spisowa nowa	Liczba spisowa dawna	Liczba parceli nowych ksiąg	Badanie posiadania	Przychodzi w księdze gruntowej starej jako liczba parceli	liczba w wykazie hipotecznym	jako własność
1	2	3	4	5	6	7	8
6	6	1	7	Królestwo Galicya	573 część	504	Skarb Rzeczyposp. krakowskiej
Dawne kuchnie i stajnie królewskie							
7	7	5	8 i 9	„	588, 591, 589	508	c. k. Skarb Państwa
Baszta Sandomierska							
8	8	9	13	„	585	512	„
Baszta złodziejska							
9	9	10	10 11	„	578 B. 580 część	506 513	Ks. biskupi kościół katedralny c. k. Skarb Państwa
Budynek dawnych Mansyonarzy							
10	10	1—5	14	„	576 część 569 „ 17 „	504, 508 1783	c. k. Skarb Państwa
Bastyon Władysława IV.							
11	11	5	15	„	38 część 570 „ 572 „	1783 508	„
Bastyon przy ul. św. Idziego							
12	12	6 i 5	16	„	22 586 część	509, 508	„
Główny szpital wojskowy							
13	13	5 i 9	12	„	581 589 część 17 „	512, 508 1783	„
Szpital wojsk. dla umysłowo chorych							
5	14	Dz. III. 5—7	34 35	Gmina stoł. król. m. Krakowa	$568/_1$ część $16/_1$ „	514	Gmina miasta Krakowa
Podzamcze		Podzamcze					
3	15	127 Dz. III. 3 Podzamcze	38	Herman i Helena Lieblichowie	$568/_2$ $16/_2$	1891	Herman Lieblich $^1/_2$ Helena Lieblich $^1/_2$
Podzamcze							

Kraków, dnia 13 lipca 1910 r.

Budownictwo miejskie.

Regulamin rzeźni.*)

Obowiązujący regulamin rzeźni uzupełnia się następującymi przepisami odnoszącymi się do nowo otwartej chłodni:

1. Chłodnia.

§ 39. Chłodnia służy przedewszystkiem do przechowywania mięsa wyprodukowanego w rzeźni miejskiej, a o ile miejsca starczy, także do przechowywania mięsa dowożonego do miasta.

§ 40. Chłodnia składa się z następujących ubikacyj użytkowych:

a) przedchłodni przeznaczonej do chłodzenia mięsa pochodzącego z bydła rogatego, opatrzonej hakami i wózkami;

b) przedchłodni, przeznaczonej do chłodzenia mięsa wieprzowego, opatrzonej odpowiedniemi hakami;

c) chłodni właściwej z komorami o powierzchni 4, 6, 8 i 10·5 metra kwadratowego, przeznaczonemi do przechowywania mięsa już należycie ochłodzonego i obeschłego w przedchłodniach;

d) solarni, t. j. z ubikacyj przeznaczonych do marynowania mięsa, oraz klatek na przechowywanie podrobiu.

§ 41. Chłodnia otwarta jest dla osób, które nabyły prawo do jej używania przez uiszczenie należytości unormowanej w § 62 w następujących porach:

a) w miesiącach: kwietniu, maju, czerwcu, lipcu, sierpniu i wrześniu

*) Patrz Dziennik rozp. z r. 1906 Nr. 12, str. 139.

w dni robocze:

rano od 4-tej do 6-tej,
w południe od $11\frac{1}{2}$ do 12-tej,
po południu od $2\frac{1}{2}$ do 3-ciej,
wieczorem od 6-tej do 7-mej;

w dni niedzielne i świąteczne:

rano od 4-tej do 6-tej,
przed południem od 10-tej do 11-tej.

b) w miesiącach: październiku, listopadzie, grudniu, styczniu, lutym i marcu

w dni robocze:

rano od 5-tej do 7-mej,
w południe od $11\frac{1}{2}$ do 12-tej,
po południu od $2\frac{1}{2}$ do 3-ciej,
wieczorem od 5-tej do 6-tej;

w dni niedzielne i świąteczne:

rano od 5-tej do 7-mej,
przed południem od 10-tej do 11-tej.

W tych tylko godzinach wolno mięso do chłodni wprowadzać, z chłodni wyprowadzać, dzielić, w solarniach marynować i t. p.

Poza godzinami wyżej oznaczonemi wstępu do chłodni dozwalać może Zarząd rzeźni tylko w wypadkach wyjątkowych na uwzględnienie zasługujących.

§ 42. Chłodni, względnie poszczególnych jej ubikacyj i urządzeń używać mogą w sposób poniżej wskazany osoby, które uiściły opłaty oznaczone w § 62 niniejszego regulaminu i tylko przez czas, za który opłaty uiszczono.

Korzystający z powyższych urządzeń chłodni nadają Zarządowi rzeźni dla opłat oznaczonych w § 62 prawo zastawu na mięsie w chłodni przechowywanem, oraz prawo ewentualnego poszukiwania tychże opłat na wartości tego mięsa uzyskanej przez sprzedaż w drodze licytacyi administracyjnej.

§ 43. Opłatę

a) za używanie haków i wózków w przedchłodni uiszcza się za każdą dobę osobno przed wyprowadzeniem mięsa z chłodni;

b) opłatę zaś za użycie komór w chłodni, ubikacyj i klatek w solarni uiszcza się półrocznie z góry punktualnie w dniu 1 względnie 2 stycznia i 1 lipca.

Kto w tym terminie opłaty nie uiścił, traci tem samem prawo do używania chłodni, winien bezzwłocznie mięso usunąć i daną ubikacyę lub urządzenie (hak, klatkę) oddać wolne i oczyszczone do dyspozycyi Zarządu rzeźni. Jeśliby tego nie uczynił, przysługuje Zarządowi prawo poszukiwania opłaty za użycie komór, haków, wózków i klatek na mięsie znajdującem się w jednej z ubikacyj chłodni, które Zarząd może w tym celu sprzedać w rzeźni w drodze licytacyi administracyjnej (§ 42 regulaminu).

Celem wykonania tego prawa może Zarząd komorę zajmowaną przez używającego jej otworzyć, mięso z niej wyjąć i albo zaraz oddać do sprzedaży albo też przenieść do przedchłodni, celem oddania komory komu innemu.

Przed wydaniem powyższych zarządzeń winien Zarząd zawiadomić o tem interesowanego na 48 godzin naprzód. Gdyby pieniądze za sprzedane mięso nie wystarczyły na pokrycie zaległej opłaty, ma Gmina prawo poszukiwania reszty na całym majątku używającego chłodni.

§ 44. Jednej komory używać może najwyżej dwie osoby.

§ 45. Odstępowanie komór innej osobie nie jest dopuszczalne bez zezwolenia Zarządu.

§ 46. Do używania haków i wózków w przedchłodniach uprawniony jest za opłatą tylko ten, kto uiszcza opłatę od komory w chłodni.

§ 47. Używający komory w chłodni, lub klatki w solarni, winien umieścić na drzwiach tejże tabliczkę według przepisanego wzoru, na której ma być wypisane jego imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, ewentualnie także adres sklepu lub jatki rzeźniczej.

§ 48. Do przedchłodni można przewozić mięso dopiero wtedy, jeśli należycie obeschło i posiada ciepłotę otaczającego je powietrza. Do komory chłodni przewieść można mięso już zupełnie stężałe, t. j. po 24 godzinnem przetrzymaniu go w przedchłodni.

§ 49. Ani w przedchłodni, ani w chłodni, ani też w solarni nie wolno przechowywać mięsa zmienionego, zepsutego, cuchnącego, wędzonego, dalej krwi, trzewi, starego łoju, tłuszczu, kości, wykrawków przywiezionych z jatek i sklepów rzeźniczych, skór, sierci, szczeci, kończyn nóg, powrozów, szmat, ubrań i t. p.

Jeśli Zarząd rzeźni znajdzie takie przedmioty, usunie je na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, którego — o ile będzie mu znany — zawiadomi, iż może odebrać usunięte przedmioty. Gdyby zawiadomiony nie uczynił zadość wezwaniu do 24 godzin, natenczas zabrane przedmioty, o ile się jeszcze użyć dadzą, sprzeda Zarząd rzeźni na rachunek i koszt właściciela, w razie przeciwnym zniszczy.

§ 50. Ćwierci mięsa w komorach wolno dzielić tylko nożem lub piłką. Używania toporów i wstawiania klocców zabrania się.

§ 51. Przechodów w przedchłodni i chłodni nie wolno zastawiać żadnymi zgoła przedmiotami.

§ 52. Używającemu komór nie wolno umieszczać dowolnie żadnych haków lub wieszadeł prócz tych, które otrzymał z Zarządu rzeźni.

§ 53. Mięso należy wieszać tak, by co najmniej 20 cm wisiało ponad podłogą, tudzież by jedna ćwierć drugiej nie dotykała.

§ 54. We wszystkich ubikacyach chłodni należy utrzymywać jak największą czystość.

Za utrzymanie czystości w komorach chłodni, w ubikacyach i klatkach solarni odpowiada używający chłodni. W tym celu obowiązany jest dwa razy w tygodniu podłogę komory i solarni należycie zamieść, a następnie wilgotnem płótnem wytrzeć, również ma oczyścić i płótnem wytrzeć ściany i pręty klatek.

Utrzymanie czystości w obu przedchłodniach, tudzież w przechodach pomiędzy klatkami chłodni i solarni należy do Zarządu rzeźni.

§ 55. Zarząd rzeźni ma prawo w razie uzasadnionej potrzeby zarządzić ogólne oczyszczenie chłodni i wtedy używający chłodni obowiązani są przysłać swą służbę do oczyszczenia komórek chłodni, ubikacyj solarni lub klatek na przechowywanie podrobiu.

W razie niezastosowania się do poprzedniego postanowienia Zarząd otworzy komory, solarnie i klatki

i oczyści je na koszt rzeźnika, za co tenże będzie musiał zapłacić po 50 hal. od 1 m^2 zajmowanej komory, solarni lub klatki.

§ 56. Komory do przechowywania mięsa, solarnie do marynowania tegoż i klatki do przechowywania podrobiu mają być na klucz zamykane.

Jeden klucz zatrzymuje używający komory, solarni lub klatki, drugi pozostaje w Zarządzie rzeźni celem otwarcia tych ubikacyj w razie rewizyi sanitarnej, czyszczenia lub w przypadku przewidzianym w § 43.

O potrzebie otwarcia komory, solarni lub klatki zawiadomi Zarząd używającego tych ubikacyj, ile możności na 6 godzin naprzód, aby mógł być obecny przy otwarciu lub też wysłać kogoś ze swego ramienia.

Jeśli zawiadomiony nie przybędzie, ani też nie przyśle zastępcy, wtedy nie może podnosić żadnych zarzutów przeciw stwierdzonemu przez Zarząd stanowi i zawartości otwartej ubikacyi.

§ 57. Solić i marynować mięso wolno tylko w komorach solarni.

§ 58. Naczynia do solenia muszą być wykonane starannie, z twardego drzewa, czysto utrzymane, i stać na podkładach conajmniej 15 cm. wysokich.

§ 59. Czyszczenie naczyń do solenia i wylewania ropy w obrębie komory jest wzbronione.

§ 60. Zarząd rzeźni starać się będzie o należyte przechowanie zapasów mięsa, nie przyjmuje jednak na siebie żadnej odpowiedzialności za możliwe szkody.

---

§ 62. Należytości za używanie chłodni są następujące:

a) w przedchłodni:
1. od haka na mięso wołowe, cielęce, baranie . . . . po 10 hal.
2. od haka na mięso wieprzowe . . . po 10 hal.
3. od wózka na mięso wołowe . . . po 25 hal. na dobę.

b) w chłodni:
od jednego metra kwadratowego komory po 70 K rocznie.

c) w solarni:
1. od jednej ubikacyi do marynowania mięsa po 500 K rocznie.
2. od klatki do przechowywania podrobiu:
   a) mniejszej . . . . po 30 K
   b) większej . . . . po 60 K rocznie.

§ 67. Należytość za używanie jednego przedziału na solarnię skór wynosi 300 K rocznie.

§ 69. W halach rzeźni i chłodni wywieszonem będzie w miejscu wpadającem w oczy zawiadomienie, iż regulamin rzeźni przeglądać wolno w biurze Zarządu, że zatem nieznajomością regulaminu nikt z używających rzeźni wymawiać się nie może.

Regulamin powyższy uchwaliła Rada miejska na posiedzeniu w dniu 22 lipca 1910 r.

C. k. Namiestnictwo na podstawie § 35 alinea 2 u. 6. reskryptem L. XV. a. 1566/6 zatwierdziło uchwaloną na posiedzeniu Rady miejskiej z 22 lipca 1910 r., a zawartą w § 62 niniejszego uzupełniającego regulaminu taryfę opłat za używanie chłodni w rzeźni miejskiej tudzież objęte § 67 podwyższenie opłaty za używanie jednego przedziału na solarnię skór do kwoty 300 koron rocznie

Kraków, 25 lipca 1910 r.

Administracya akcyzy.

Mianowania urzędników i służby.

Pan dr. Kopera Feliks, dotychczas **dyrektor Muzeum narodowego** bez rangi, zamianowany został dekretem Prezydyum Magistratu z dnia 17. czerwca 1910 r. do LPrez. 376/910 na zasadzie uchwały Rady miejskiej, powziętej na posiedzeniu w dniu 25. maja 1910 r. **Dyrektorem Muzeum Narodowego** w Krakowie w **VII. klasie rangi** z płacą roczną 4800 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 1288 oraz prawem do 2 pięcioleci po 600 kor., i jednego trzechlecia 400 rocznie z tem, że nominacya ta wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1910 r. (LM. 59157/910. Prez.).

Pan Chmiel Adam, dotychczas archiwaryusz Archiwum aktów dawnych w IX. kl. rangi został zamianowany dekretem Prezydyum Magistratu z dnia 17. czerwca 1910 do LPrez. 377/910 na zasadzie uchwały Rady miejskiej, powziętej na posiedzeniu w dniu 25. maja 1910 **archiwaryuszem Archiwum aktów dawnych** miasta Krakowa w **VIII. klasie rangi** z płacą roczną 3600 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 1104 kor., oraz prawem do 2-ch pięcioleci i jednego trzechlecia po 400 kor., rocznie i prawem do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego w kwocie 300 kor., rocznie z tem, że nominacya ta wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1910 r. (LM. 59156/910. P.).

Pan dr. Gumowski Maryan, dotychczas adjunkt Muzeum Narodowego w XI. kl. rangi został zamianowany dekretem Prezydyum Magistratu z dnia 10. czerwca 1910 do LPrez. 354/910 zgodnie z uchwałą Rady miejskiej, powziętej na posiedzeniu w dniu 25. maja 1910 i na zasadzie § 56 i 89 statutu dla miasta Krakowa **adjunktem Muzeum Narodowego** w Krakowie w **X. klasie rangi** z płacą roczną 2200 kor., kwaterowem w rocznej kwocie 768 kor., oraz prawem do 3 trzechleci po 200 kor., i do wliczalnego do emerytury dodatku osobistego w kwocie 200 kor., rocznie, po przebyciu 20 lat służby w tej samej klasie rangi z tem, że nominacya ta wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1910 r. (LM. 60220/910. Prez.).

Rada miasta uchwałą z dnia 17. marca 1910 roku zrównała z dniem 1 kwietnia płacę lekarzy miejskich w IX. klasie rangi, wynoszącą 2000 kor., ze zasadniczą płacą urzędników Magistratu w IX. klasie rangi wynoszącą 2800 kor., rocznie.

Na zasadzie powyższej uchwały Rady miejskiej,

a) **Pan dr. Franciszek Mieczysław Bernaciński**, lekarz miejski (LM. 63043/910. Prez.)

b) **Pan dr. Ignacy Schaitter**, lekarz miejski (LM. 63042/910. Prez.)

c) **Pan dr. Artur Zopoth**, lekarz miejski (LM.63044/910. Prez.) otrzymali płacę każdy z nich po 2800 kor., rocznie od dnia 1. kwietnia 1910 r. w ratach miesięcznych z góry.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 14. marca 1907 r.:

Pan Klemens Gładysiewicz, starszy oficyał Magistratu otrzymał drugie trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 6. lipca 1910. (LM. 64089/910. Prez.).

Pan Ludwik Malinowski, starszy oficyał Magistratu otrzymał drugie trzechlecie w kwocie 200 kor, rocznie od dnia 6. lipca 1910. (LM. 64087/910. Prez.).

Pan Władysław Bobowski, kancelista Magistratu otrzymał pierwsze trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 13. lipca 1910. (LM. 64092/910. Prez.).

Pan Maryan Cieślicki, kancelista Magistratu otrzymał I. trzechlecie w kwocie 200 kor, od dnia 13. VII. 1910. (LM. 64086/910. Prez.)

Pan Rudolf Göllner, kancelista Magistratu otrzymał pierwsze trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 13. lipca 1910. (LM. 64090/910. Prez.).

Pan Witold Kurnatowski, kancelista Magistratu otrzymał I. trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 22. lipca 1910. (LM. 64091/910. Prez.).

Pan Jan Zamorski, kancelista Magistratu otrzymał pierwsze trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 13. lipca 1910. (LM. 64088/910. Prez.).

Pan Jan Mieszczak, ofic. Biura wodoc. miejskiego otrzymał I. trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 10. lipca 1910. (LM. 54947/910. Prez.).

Pan Stanisław Filipek, asyst. rach. Biura wodoc. miejsk. otrzymał I. trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 10. lipca 1910. (LM. 54946/910. Prez.).

Pan Antoni Stróżyński, kancel. Biura wodoc. m. otrzymał pierwsze trzechlecie w kwocie 200 kor., rocznie od dnia 10. lipca 1910. (LM. 54948/910. Prez.).

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie nadzwyczajne tajne (25 w kad. XV.) **z dnia 6 lipca 1910 r.**

Wybór Prezydenta miasta.

Przewodniczący prezydent dr. Leo zaprosił obecnych Radców miejskich do złożenia podpisu na dołączonym do protokołu wykazie Radców miejskich.

Poczem przewodniczący prezydent dr. Leo odczytał postanowienia §§ 42, 43 i 44 statutu dla m. Krakowa, które dotyczą wyboru prezydenta miasta.

Następnie skonstatował przepisany statutem komplet $^{3}/_{4}$ części członków Rady miejskiej; obecnych 74 na 83 Radców miejskich.

Prezydent dr. Leo zawiadomił dalej, że następujący Radcy miejscy usprawiedliwiają swą nieobecność: dr. Adam Bobilewicz, Juliusz Epstein, dr. Adolf Gross, Jakób Judkiewicz, Edmund Klemensiewicz, dr. Michał Koy, dr Ignacy Petelenz, Mieczysław Sędzimir, dr. Walenty Staniszewski.

Wszystkie 9 usprawiedliwień przyjęła Rada miejska do zatwierdzającej wiadomości.

Po skonstatowaniu, że dopełniono wszelkich formalności przepisanych statutem zaprosił przewodniczący następujących radców miejskich na skrutatorów: dr Juliana Nowaka, dr. Ludwika Merza i Jana Hałatkiewicza.

Sekretarz rady odczytywał w porządku alfabetycznym nazwiska obecnych Radców miejskich, którzy kolejno składali swe głosy na kartkach do urny.

Wynik głosowania ogłosił r. m dr. Julian Nowak.

Na **74** głosujących otrzymał

dr. Juliusz Leo 43 głosów;
Henryk Schwarz 1 głos.

Białych kartek oddano **30**.

Zatem prezydentem miasta wybrany został
dr. Juliusz Leo.

Na sali rozległy się długotrwałe oklaski.

Następnie zabrał głos prezydent dr. Leo i przemówił w następujące słowa:

Świetna Rado! Uważałem zawsze za rzecz najważniejszą dla skuteczniejszego prowadzenia zarządu miejskiego zgodność zapatrywań członków Rady miejskiej na zasadnicze sprawy. — Przy obecnem głosowaniu zgodność ta się nie ujawniła, przeciwnie bardzo liczna a wchodząca w skład większości grupa radców miejskich, z którymi łączą mnie, jako członka lewicy sejmowej, bliskie stosunki polityczne, zaznaczyła swe odmienne od reszty większości Rady stanowisko. Wobec tego oświadczam, że wyboru przyjąć nie mogę.

Poczem prezydent zamknął posiedzenie o godzinie 6 50 wieczór.

Posiedzenie zwyczajne (49 w kad. XV.) **dnia 6-go lipca 1910 r.**

Przewodniczący: Prezydent dr. Juliusz Leo.
I. Wiceprezydent: dr. Henryk Szarski.
II. Wiceprezydent: Józef Sare.
Sekretarz Rady: dr. Tadeusz Kannenberg.
Radców miejskich obecnych **74**.
Radcy miejscy: dr. Bobilewicz, Epstein, dr. Gross, Judkiewicz, Klemensiewicz, dr. Koy, dr. Petelenz, Sędzimir, dr. Staniszewski (9) nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie $7^{1}/_{4}$ wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Zjazd T. S. L. w dniach 13 i 14 lipca 1910 r. Sekretarz Rady odczytał pismo głównego zarządu **Towarzystwa szkoły ludowej** z zaproszeniem Rady miejskiej na **XVIII. zjazd** T. S. L. w Krakowie w dniach 13 i 14 lipca b. r w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Przewodniczący zaznaczył, że członkowie Rady otrzymają jeszcze z prezydyum Mgtu osobne zawiadomienie o powyższem zaproszeniu.

Porządek dzienny.

Dodatek drożyźniany dla nauczycielstwa.

Imieniem Sekcyi szkolnej i skarbowej referent radca Mgtu dr. Zaezek wnosi:

Rada m uchwali:

Nauczycielom i nauczycielkom tymczasowym w Krakowie przyznaje się tytułem jednorazowego dodatku drożyźnianego kwotę 6.000 K i do rozdziału tej kwoty upoważnia się Sekcyę IV.

Na pokrycie powyższego wydatku przyznaje się kredyt dodatkowy w wysokości powyższej kwoty dla dz. XII. budżetu b. r

Uchwalono.

Spór o własność przeciw Zgromadzeniu O.O. Dominikanów.

Imieniem sekcyi prawniczej referent sekretarz Mgtu Grzybała wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zezwala się na wytoczenie i prowadzenie przeciw Zgromadzeniu O.O. Dominikanów w Krakowie sporu o własność parceli lk. 371/5 odpowiadającej starej pl. 471/5 wchodzącej w skład realności lwh. 455 ks. gr. gm. m. Krakowa, oraz o współwłasność muru granicznego oznaczonego literami a. b. i c. d. e. na planie sytuacyjnym z daty Kraków, dnia 28 maja 1910 r., integralną część protokołu dochodzeń dla założenia nowych ksiąg hipot. w Krakowie poz 256 stanowiącym. (LM: 57082/910 I).

R. m. Kosobucki przemawia przeciw wytaczaniu procesu O.O. Dominikanom. Mowca doradza załatwienie tej sprawy przez sąd polubowny i zgłasza taką rezolucyę.

R. m. Hałatkiewicz wyjaśnia, że idzie tu o uregulowanie stanu hipotecznego i że spór w danym wypadku ma cechę czysto formalną. Mowca proponuje, aby rezolucyę r. m. Kosobuckiego wystylizować jako dodatek do wniosku sekcyi prawniczej, aby starać się o polubowne załatwienie sprawy.

Na tę stylizacyę zgadza się r. m. Kosobucki

Wniosek sekcyi oraz rezolucyę r. m. Kosobuckiego sformułowaną przez r. m. Hałatkiewicza przyjęto.

Rozszerzenie gmachu Akademii sztuk pięknych.

Imieniem sekcyi ekonomicznej, skarbowej i szkolnej sprawozdawca II wiceprezydent Sare w dłuższem uzasadnieniu wnosi:

Gmina miasta Krakowa obowiązuje się rozszerzyć gmach Akademii sztuk pięknych przez dobudowanie własnym kosztem 3 pracowni rzeźbiarskich, 4 pracowni malarskich, wybudowanie nowych wychodków i rozszerzenie pracowni prof. Laszczki, za co c. k. Rząd płacić będzie gminie roczny czynsz w kwocie 6.000 K.

Kontrakt ma być zawarty przynajmniej na 10 lat. (LM: 61296/910. IV.).

R. m. dr. Julian Nowak popiera wniosek. połączonych sekcyj, sądzi jednak, że wskazaną byłaby nowa budowa, któraby mieściła w sobie Akademię w kilku budynkach wzniesionych systemem pawilonowym

Przewodniczący prezydent dr. Leo wyjaśnia, że jest to prowizoryum. Obecny gmach Akademii zamieni się na szkołę, skoro tylko stanie nowy budynek Akademii sztuk pięknych. Prezydent sądzi, że byłaby wskazana rezolucya co do budowy nowego gmachu.

R. m. dr. Julian Nowak zgłasza rezolucyę:

„Rada miejska uważając obecne pomieszczenie, jako nieodpowiednie, poleca Magistratowi, aby poczynił starania u Rządu o jak najrychlejsze wybudowanie nowego gmachu Akademii o ile możności systemem pawilonowym.

Wniosek i rezolucyę uchwalono.

Udział gminy w Tow. akc. sanatoryum dr. Chramca w Zakopanem.

Imieniem Sekcyi skarbowej i prawniczej referent sekretarz Mgtu Podobiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Gmina miasta Krakowa przystępuje jako akcyonaryusz do Towarzystwa akcyjnego „Zakład wodoleczniczy Dr. Chramca w Zakopanem“ z udziałem 5.000 K i w tym celu subskrybuje 25 sztuk akcyi po 200 K, upoważniając Magistrat do bezzwłocznej wpłaty subskrybowanej kwoty do rąk filii krakowskiej Wiedeńskiego Banku Związkowego w Krakowie

II. Rada miasta wyraża życzenie, aby Gmina miasta Krakowa miała jednego reprezentanta w Radzie nadzorczej Towarzystwa

III. Wydatek na wypłatę subskrybowanej kwoty, pokryć należy zaliczkowo z funduszu obrotowego miejskiego, a uwzględnić go przy zaciąganiu nowej pożyczki inwestycyjnej. LM: 60584/910 II.)

R m. dr Pareński wnosi o przystąpienie z udziałem w kwocie 10.000 kor.

Wniosek ten popierają r. m Bujwid, dr Lustgarten i Iglicki.

R. m. dr. Gertler podnosi, że w danym wypadku nie rozchodzi się o wysokość kwoty lecz o zaznaczenie przychylnego stanowiska gminy wobec zakładu.

Po wyjaśnieniu, udzielonem przez referenta r. m. Birnbaumowi przystąpiono do głosowania nad wnioskiem sekcyi z opuszczeniem kwoty.

Wniosek sekcyi uchwalono.

Poprawka r. m. dr. Pareńskiego o 10.000 kor. upadła.

Wniosek sekcyi o udział 5.000 kor. uchwalono.

Przewodniczący prezydent dr. Leo zamyka posiedzenie o godzinie 8 wieczór, nadmieniając, że na sobotę zwoła posiedzenie Rady miejskiej dla kilku ważnych spraw.

Posiedzenie tajne (26 w kad. XV.) **z dnia 6 lipca 1910 r.**

Prezenta:

Rada miejska nadała prezentę na posadę nauczycielki przy szkole im. Konarskiego p. **Sikorskiej Paulinie.**

Posiedzenie nadzwyczajne (50 w kad. XV.) **z dnia 9 lipca 1910 r.**

Przewodniczący: Prezydent dr. Juliusz Leo

I. Wiceprezydent: dr. Henryk Szarski

II. Wiceprezydent: Józef Sare.

Sekretarz rady: dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych **60.**

Radcy miejscy: Birnbaum, dr. Bobilewicz, Daszyński, Dattner, Epstein, dr Fierich, dr. Gross, dr. Jaworski, Judkiewicz, Klemensiewicz, dr. Koy, Margulies, Mendelsburg, dr. Ponikło, Romanowski, dr. Rosenblatt, Schmelkes, Sędzimir, Sołtysik, dr. Staniszewski, Turski, Wachtel. hr. Wodzicki **(23)** nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie $7^1/_4$ wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Sprawozdanie z licytacyi zbiorów hr. Mniszcha.

Dyrektor Muzeum Narodowego dr. Kopera zdał sprawę ze swej podróży do Paryża, dokąd

upoważniony przez Radę udał się na licytacyę zbiorów hr Mniszcha, celem zakupna dla Muzeum naszego obrazów. Dr. Kopera nabył portret ks. biskupa Krasickiego, pendzla Piotra Kraffta za cenę 4640 franków. Referent wyraził żal, że najpiękniejszy z całej kolekcyi obraz Tocque'go, przedstawiający Stanisława Augusta, przeszedł w inne ręce; pomimo tego, iż dzięki ofiarności prywatnej i gminy licytował go do 22.000 franków, obraz nabył antykwarz za 22.500 franków. W końcu zawiadomił dr. Kopera, że kilka obrazów z cennej kolekcyi hr. Mniszcha, dzięki prywatnej anonimowej ofiarności dostanie się do Muzeum Narodowego. W ten sposób część przynajmniej tej prześlicznej kolekcyi uratowaną będzie dla polskich zbiorów.

Kupno rzędu na konia po Stefanie Czarneckim.

Następnie uzasadniając nagłość, wnosi dyrektor dr. Kopera.

Rada m. uchwali:

„Upoważnia się dyrektora Muzeum Narodowego do zakupna rzędu na konia po Stefanie Czarneckim kosztem 4500 rubli.

Wydatek pokryć zaliczkowo z przyznanej nadzwyczajnej subwencyi rządowej dla Muzeum Narodowego (LM. 68728/910 IV.).

Dar p. Szczudłowskiej.

Wkońcu dyrektor Kopera zawiadomił Radę, że emer. nauczycielka p. Szczudłowska z Wieliczki ofiarowała dla Muzeum Narodowego portret króla Stanisława Augusta, prawdopodobnie pendzla Bacciarellego, darowany przez króla prymasowi Podowskiemu, oraz cały szereg sztychów.

Rada przyjęła do wiadomości sprawozdanie o wyniku licytacyi zbiorów hr. Mniszcha. Następnie uchwaliła wniosek w sprawie zakupna rzędu na konia po Stefanie Czarneckim.

W końcu na wniosek r. m. Bujwida uchwaliła wyrazić p. Szczudłowskiej uznanie i podziękowanie za hojny i patryotyczny dar.

Zjazd T. S. L.

R. m. dr. Gertler zgłosił wniosek nagły o udzielenie krakowskiemu Związkowi okręgowemu T. S. L. subwencyi 2.500 K na przyjęcie uczestników Zjazdu T. S. L.

Nagłość a następnie wniosek uchwalono. (LM: 63499/910 IV.).

Porządek dzienny.

Pomnik Tadeusza Kościuszki.

Imieniem Sekcyi ekonomicznej referent radca Mgtu dr. Zaczek wnosi:

Rada miejska uchwali:

„Utrzymuje się w mocy uchwałę z 7. grudnia 1893, którą ówczesna Rada miasta oświadczyła się z gotowością oddania pod budowę pomnika Tadeusza Kościuszki gruntu na Rynku głównym na przestrzeni od ul. Szewskiej.

Uprasza się komisyę artystyczną o wyrażenie opinii co do projektu podstawy pomnika tudzież jego sytuacyi na miejscu wyżej oznaczonem. (LM. 35199/910. IV).

R. m. Konopiński zaznacza, że 17 lat okrągło upływa od czasu, gdy Tow. im. T. Kościuszki dało inicyatywę budowy pomnika w Krakowie i tyle lat — od uchwały, mocą której Rada m. Krakowa przychyla się do prośby Tow. i zgadza się na ustawienie pomnika po zachodniej stronie Rynku między Sukiennicami a ulicą Szewską. Projekt wykonał śp. prof. Marconi i zastosował go od samego początku do całego otoczenia na Rynku. Twórca zbadał topografię Rynku i mniej więcej w tem miejscu, gdzie projektuje się obecnie ustawienie pomnika. wyznaczył odpowiedni punkt. Po śmierci Marconiego podjął się dokończenia dzieła zięć zmarłego, zmarły onegdaj śp. A. Popiel i zadanie swoje znakomicie spełnił, komitet zaś dołożył wszelkich starań, aby budowa pomnika we wszystkich stadyach pozostawała pod artystycznym kierunkiem. Pomnikiem opiekowała się osobna komisya, do której należeli Juliusz i Wojciech Kossakowie, ś. p. Julian Zacharjewicz. Wład. Łoziński, ś. p. Teodor Talowski, Jan Styka, Rozwadowski, Dykas, Knaus, Wdowiszewski. Ich opinia dla pomnika była nadzwyczaj pochlebną. tak, że Rada miasta przyznała subwencyę 10.000 kor. na pomnik zależną jedynie od tego, aby pomnik odlany został w kraju.

Dlatego komitet oddał pomnik krajowej firmie Dedrzeńskiego. Jak odlew wygląda, mieli sposobność stwierdzić członkowie tej Rady, którzy oddali pomnikowi jak największe pochwały.

Mowca stwierdza następnie, że wysokość składek na pomnik wyniosła 59.000 kor., na wykończenie budowy postumentu pomnika potrzeba jeszcze około 50.000 K. Cała wysokość pomnika wynosi 14·5 m., postumentu 8 m., konnej figury 5·80 m. Podstawa zajmuje około 150 mtr., kwadratowych; szerokość jej 11. długość 14 metrów. Pomnik ten, okazały i wysoki, znakomicie wyda się na Rynku, aczkolwiek podniesiono przeciw temu w pewnych kołach — zarzuty.

Mowca przedstawia dalej, że za umieszczeniem pomnika na Rynku przemawiają zarówno względy narodowe, jak artystyczne.

Pierwszy jest stwierdzony. — Komitet powoływał najlepszych znawców. Sztuka polska przed 15 laty nie stała niżej, niż obecnie; a mimo to nikomu z wybitnych wówczas żyjących artystów przez myśl nie przeszło, że pomnik Kościuszki oszpecić może Rynek. Dopiero dzisiaj, gdy sztuka polska wyżej nie stanęła, a tylko zmieniła swój styl i charakter, wytworzyło się pewne zapatrywanie, że pomnik zniknie wobec Sukiennic i wieży Maryackiej. — Jestto nieuzasadnione; pomnik Mickiewicza nie zniknął. Pomnik Kościuszki, to kolos, który się znakomicie wyda na Rynku; niema zresztą miejsca lepszego. Za Rynkiem przemawia także fabuła artystyczna. Pomnik robiony tylko dla Rynku a twórca wyobrażał sobie, że wojska wracają z pod Racławic na ten Rynek, na którym Kościuszko składał przysięgę i tutaj wita je Kościuszko. Ten nimbus artystyczny zniknie wszędzie indziej.

Przemawiają dalej za Rynkiem względy narodowe. Więc jeżeli wyłania się kwestya, gdzie w Polsce należy i gdzie można Kościuszce postawić pomnik, to oczywiście uczynić to można tylko tutaj, u nas w kraju. A jeżli w kraju, to przedewszystkiem w Krakowie, a jeżli w Krakowie, to nigdzie indziej. tylko na tym Rynku, na którym Kościuszko narodowi składał przysięgę i skąd poprowadził go do walki o niepodległość Ojczyzny.

Wyboru innego miejsca pod pomnik nie zrozumie lud nasz, nie zrozumie nie tylko naród polski, ale żaden inny naród, mający odczucie dla swoich bohaterów.

W przededniu rocznicy Grunwaldu, gdy w Krakowie uczcić ma Polska pamięć fundatora Jagiellońskiej Polski, oddać powinna Rada miasta najpoczestniejsze miejsce pod pomnik Tego, który naród, samodzielności państwowej już pozbawiony, uchronił od zatracenia godności własnej i zniksczemnienia. (O k l a s k i).

R. m. K o s o b u c k i w wymownych słowach poparł przedłożone wnioski.

W g ł o s o w a n i u uchwalono w n i o s e k S e k c y i j e d n o m y ś l n i e (Żywe oklaski).

Przyłączenie do Krakowa gminy i obszaru dworskiego Płaszów.

Imieniem komisyi dla rozszerzania granic Krakowa referent s e k r e t a r z M g t u dr. Sikorski przedkłada następujące wnioski w sprawie przyłączenia do Krakowa gminy Płaszów i obszaru dworskiego w Płaszowie:

Rada miasta uchwali:

1. Rada miasta przyjmuje przedłożony projekt rozszerzenia granic miasta Krakowa — i uchwala połączyć z temże miastem w jednę gminę miejscową pod wspólną nazwą: Stołeczne królewskie miasto Kraków — w wielickim autonomicznym powiecie położoną gminę Płaszów i obszar dworski Płaszów.

2. Rada miasta zatwierdza układy zawarte przez Reprezentantów gminy miasta Krakowa z Reprezentantami gminy i obszaru dworskiego Płaszów, a objęte załącznikami dołączonymi do niniejszego sprawozdania.

3. Rada miasta upoważnia Prezydenta miasta do złożenia wobec Rady powiatowej w Wieliczce, a następnie wobec Wydziału krajowego i Sejmu krajowego, zobowiązującego gminę miasta Krakowa oświadczenia w sprawie złagodzenia względnie usunięcia utrudnień, powstających dla Rady powiatowej wielickiej z powodu wyłączenia z jej okręgu a przyłączenia do Krakowa gminy i obszaru dworskiego Płaszów.

W n i o s k i u c h w a l o n o (LM. 66451/910. Prez.).

Odstąpienie Krakowskiemu Kołu Towarzystwa walki z gruźlicą gruntu pod budowę domu.

Imieniem Sekcyi ekonomicznej s e k r e t a r z M g t u G r z y b a ł a wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Gmina miasta Krakowa będąc właścicielką realności lwh. 1124 gm. kat. Kraków zobowiązuje się odstąpić bezpłatnie na własność Koła Krakowskiego Towarzystwa walki z gruźlicą parcelę lk. 1151/3 o pow. 178 m² oraz część parceli lk. 883/4 o pow. 49 mtr. kwadr. razem 227 m. kwadr. tj. 63 sążnie kwadr. w skład tej realności wchodzących pod budowę domu na pomieszczenie Muzeum gruźliczego, oraz ambulatoryum dla chorych piersiowo i zezna odnośny akt darowizny natychmiast po zatwierdzeniu planu budowy przez Magistrat.

2. Na wypadek gdyby Towarzystwo do budowy domu w przeciągu 2 lat nie przystąpiło — zobowiązanie to gaśnie.

3. W razie użycia wybudowanego domu na cele prywatne Towarzystwa lub odstąpienia go osobie trzeciej, jak również rozwiązania się Towarzystwa, obowiązane będzie Towarzystwo względnie prawonabywca tegoż zapłacić gminie miasta Krakowa za darowany grunt kwotę 12.600 koron.

4. Obdarowane Towarzystwo zezwoli, aby na zabezpieczenie powyższego obowiązku Towarzystwo, względnie prawonabywcy zaintabulowaną została w stanie biernym stworzyć się mającego ciała tabularnego kaucya w kwocie 12.600 koron.

5. Koszta z zawarciem kontraktu połączone, stemple, należytość przenośną, pokryje Towarzystwo obdarowane z własnych funduszów.

6. Gmina miasta Krakowa zobowiązuje się oddać darowany grunt w stanie wolnym od ciężarów.

7. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy radców miejskich pp. dr. Juliana Nowaka i dr. Bronisława Gunkiewicza a w razie przeszkody ich, radców miejskich pp. Stanisława Drozdowskiego i Wandalina Beringera. (LM. 59006/910. I.).

R. m. D ę b i c k i wnosi aby zażądać od Towarzystwa zmiany statutu w tym kierunku, że jeden członek rady miejskiej ma mieć głos w zarządzie głównym Tow.

R. m. dr. G e r t l e r wnosi, aby do ustępu 2 wniosku dodać przy końcu słowa: „względnie przechodzi własność darowanego gruntu napowrót na gminę m. Krakowa“ oraz do ustępu 3 wniosku: „Poleca się Sekcyi III, aby ułożyła ostateczne kautele potrzebne dla zabezpieczenia, iżby grunt darowany miał zawsze przeznaczenie lecznicze“.

R. m. dr. S t a n i s z e w s k i zgłasza wniosek, aby opuścić ustęp o kaucyi.

Za wnioskiem r. m. Staniszewskiego przemawiali r. m. dr. J u l i a n N o w a k i r. m. dr. G e r t l e r.

Po przemowie r. m. B u j w i d a,

uchwalono wniosek Sekcyi z poprawkami r. m. dr. Gertlera, dr. Staniszewskiego i r. m. Dębickiego.

Plany regulacyi Krakowa.

Imieniem Sekcyi ekonomicznej r a d c a b u d o w n. K ł e c z e k wnosi:

Rada miasta uchwali:

Wydać plany konkursowe na regulacyę W. Krakowa i w tym celu przyznać redakcyi „Architekta“ subwencyę w kwocie 2000 kor., na wydawnictwo tychże planów i 500 K. na reprodukcyę 2 planów Krakowa z r. 1783 i 1907 pod następującymi warunkami:

1. Wydawnictwo obejmie:

a) wszystkie sytuacye 1:2880 z prac nagrodzonych I, II, II. a i III b.

b) widoki perspektywiczne, które Redakcya uważać będzie za stosowne,

c) plan Krakowa z roku 1783,

d) plan Krakowa z roku 1907,

e) plany podstawowe ze skali 1:2880,

f) tekst obejmujący program i opis planów, który mają wykonać autorzy projektów.

2. Redakcya dostarczy gminie m. Krakowa 800 sztuk egzemplarzy numeru „Architekta“, w którym wydane będą plany konkursowe i opisy.

3. Zeszyty dla gminy przeznaczone będą mieć okładkę, na której tekst oznaczy Zarząd miasta.

Nadto upoważnia się Prezydyum miasta do pertraktowania z Redakcya „Architekta“ o wydrukowanie dwóch zakupionych przez gminę projektów, o ileby Redakcya

zgodziła się je reprodukować za niewielką kwotę oprócz przyznanej już sumy 2500 kor. (LM. 41594/910 B. b.).

Uchwalono.

Zakupno sikawki parowej.

Imieniem Sekcyi I. referent sekret. Mgtu Grzybała wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zakupić dla miejskiej straży pożarnej sikawkę parową, trójcylindrową, systemu „Romula" u firmy R. Czermack w Cieplicach (Czechy) za cenę wraz z przyborami 18.800 kor., który to wydatek pokryć należy na rachunek pożyczki, zaciągnąć się mającej na inwestycye z powodu Wielkiego Krakowa. (LM. 28662/910. I.).

Uchwalono.

Otwarcie ulicy Małej.

Imieniem Sekcyi I. referent radca budow. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

a) otworzyć na podstawie § 16 a. ust. bud. ulicę Małą (Dz. XI. Dębniki) między ul. Ogrodową a Sobieskiego w przedłużeniu istniejącej między ul. Podgórską a Ogrodową i zatwierdzić linie regulacyjne i linię budowlaną od północy, oznaczone na planie Budownictwa miejskiego oddz. b. z dnia 13. maja 1910 (tor jezdny 5 m., 2 chodniki po 4·50 m. ogródki od północy 4 m.).

Grunta pod ogródki pozostaną własnością prywatną.

b) Upoważnia się Magistrat do wdrożenia postępowania celem wykupna gruntu pod powyższą ulicę i przedłożenia wniosków Radzie miejskiej w sprawie rozkładu kosztów urządzenia ulicy po myśli przepisu § 16 a. ust. bud. (LM. 26643/910. B. b).

R. m. Pająk zgłasza następującą rezolucyę:

„Uprasza się p. Prezydenta miasta aby wnoszone plany budowlane obywateli gmin podmiejskich były jak najspieszniej załatwiane" (LM. 66994/910 B. a.).

R. m. St. Nowak domagając się rozszerzenia ulicy do 20 mtr. wnosi na odesłanie wniosku z powrotem do Sekcyi I.

Przeciw temu przemawiali II. wiceprez. Sare i r. m. Beringer.

Wniosek r. m. St. Nowaka upadł. Wniosek Sekcyi uchwalono — rezolucyę r. m. Pająka przyjęto.

Odsypiska Wisły.

Imieniem Komisyi wodociągowej sprawozdawca II. wiceprezydent Sare wnosi po dłuższem uzasadnieniu:

Rada miasta uchwali:

1. Zawrzeć z c. k. Skarbem państwa (funduszem budowli wodnych) umowę co do nabycia na rzecz gminy odsypisk lewobrzeżnych rzeki Wisły w gminach Bielany i Przegorzały, o ile one w myśl prawomocnego orzeczenia c. k. Starostwa w Krakowie z 2 września 1904 L. 19409 nie stanowią już własności gminy miasta Krakowa, a to na warunkach objętych projektem umowy, nadesłanych Magistratowi pismem c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Krakowie z dnia 16 marca 1910 roku L. 31553/909).

2. Do podpisania umowy obok p. Prezydenta miasta upoważnia się Radców m. pp. Wandalina Beringera i prof. dr. Józefa Rosenblatta, a na wypadek przeszkody u jednego z nich r. m. Władysława Turskiego. (L. 99/910 Z. W.).

Bez dyskusyi uchwalono.

Na wniosek r. m. Miedniaka resztę następujących spraw przyjęto en bloc.

Rewersy demolacyjne.

Wniosek Komisyi administracyjnej i Sekcyi prawniczej:

Rada miasta uchwali:

Do podpisania imieniem gminy miasta rewersu demolacyjnego na budowle należące do b. Zakładu kontumacyjnego w Prądniku Białym, wystawione po roku 1890 a dotąd niepokryte jeszcze rewersem demolacyjnym, wyznacza się po myśli § 86 statutu miejskiego obok p. Prezydenta miasta Radców m. pp. Beringera, dr. Gertlera, ewentualnie także Judkiewicza (L. 322/910 Akc.).

Wniosek Komisyi administracyjnej i Sekcyi prawniczej:

Rada miasta uchwali:

Do podpisania imieniem Gminy miasta oświadczenia względnie rewersu demolacyjnego na przybudówkę wykonaną przy budynku miejskim L. 1. w Piaskach-Grzegórzkach, w którym mieści się Urząd rogatki mogilskiej, wyznacza się po myśli § 86 statutu miejskiego obok p. Prezydenta miasta Radców m. pp. Beringera, dr. Gertlera, ewentualnie Judkiewicza (L. 130/910 Akc.).

Wniosek Komisyi administracyjnej i Sekcyi prawniczej:

Rada miasta uchwali:

Do podpisania imieniem Gminy miasta rewersu demolacyjnego na przybudówkę wykonaną w roku 1909 przy budynku t. zw. administracyjnym, należącym do kompleksu b. Zakładu kontumacyjnego w Prądniku Białym, wyznacza się po myśli § 86 statutu miejskiego obok p. Prezydenta miasta Radców m. pp. Beringera, dr. Gertlera, ewentualnie Judkiewicza (L. 327/910 Akc.).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 9 wieczór.

Posiedzenie tajne (27 w kad. XV.) z dnia 9 lipca 1910 r.

Uchwalono następujące wnioski:

I Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcyi II. i III.

„P. **Dra Ignacego Schaittera**, lekarza miejskiego, przenosi się na własne jego żądanie **w stały stan spoczynku**.

Temuż przyznaje się przy tej sposobności rangę VIII. i wymierza mu się emeryturę w stosunku do płacy zasadniczej rangi VIII. z jednem pięcioleciem.

Za długoletnią i wydatną pracę wyraża Rada p. dr. Schaittrowi swe uznanie". (LM. 62794/910 Pr.).

II. Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcyi III. i II.

1. Dotychczasowe pobory usystemizowane dla **posady chemika miejskiego** w IX. kl. rangi wynoszące: 2400 K płacy podstawowej, trzy trzechlecia po 200 K i kwaterowe 960 K znosi się, a natomiast ustanawia się dla tej posady normalne pobory urzędników miejskich rangi IX. t. j. płacę podstawową 2800 K, cztery trzechlecia po 200 K i kwaterowe 960 K rocznie.

2. Mianuje się **chemikiem miejskim** w IX. kl. rangi **p. dr. Włodzimierza Jakóba 2-ga im. Nowaka** pod warunkiem, że w przeciągu roku, licząc od dnia nominacyi, wykaże się ze złożenia z dobrym wynikiem egzaminu dyplomowego na znawcę środków spożywczych, przepisanego rozporządzeniem Min. spr. wewn., tudzież Min. wyznań i oświaty z 13 października 1897 L. 241 Dz. u. p., oraz uchwałą Rady m. z 13 czerwca 1900, oraz z tem, że posada ta będzie prowizoryczną i że po roku służby zadawalającej i wykazaniu się ze złożenia tego egzaminu nastąpi stabilizacya z policzeniem czasu służby prowizorycznej do wymiaru emerytury pod zastrzeżeniami objętemi w § 7 statutu emerytalnego dla urzędników i sług gminy miasta Krakowa. (LM. 100691/908 Pr.).

III. Wniosek Prezydenta m. oraz Sekcyi III. i II.

1. Kreowaną uchwałą Rady miasta z 17 marca 1910 roku **w etacie posad Miejskiego Urzędu zdrowia** posadę asystenta do badań bakteryologicznych i nadzoru desinfekcyi w X klasie rangi — zmienia się na posadę w tejże randze i z tym samym zakresem działania, z tytułem urzędowym **„bakteryolog miejski"**.

2. Mianuje się **p. dr. Romana Henryka Franciszka 3-ga imion Nitscha lekarzem - bakteryologiem miejskim,** i przyznaje mu się ad personam IX. kl. rangi urzędników miejskich z poborami do tej rangi przywiązanymi i z jednem trzechleciem w kwocie 200 K, pod warunkiem zrzeczenia się posady asystenta Uniwersytetu Jagiellońskiego i z tem, że w ciągu roku od dnia złożenia przysięgi służbowej ma się wykazać ze złożenia egzaminu fizykackiego.

3. Posada ta będzie na razie prowizoryczną z tem, że po roku zadawalającej służby i wykazaniu się przez nominata ze złożenia egzaminu fizykackiego nastąpi stabilizacya, na wypadek której uznany zostanie nominatowi czas powyższej służby prowizorycznej, tudzież czas służby spędzonej przez niego w charakterze asystenta Uniwersytetu Jagiellońskiego od dnia 1 lutego 1900 roku aż do chwili objęcia służby miejskiej, za policzalny do wymiaru emerytury, pod warunkami określonymi w § 7 statutu emerytalnego dla urzędników i sług gminy miasta Krakowa z dnia 3 kwietnia 1902.

4. Sprawę zezwolenia nominatowi na pełnienie obowiązków docenta prywatnego Uniwersytetu Jagiellońskiego przekazuje się do decyzyi p. Prezydentowi miasta. (L. Prez. 193/910).

IV. Wniosek p. Prezydenta miasta i Sekcyi III.

„Uwalnia się na własne żądanie p. **Artura Romanowskiego, inspektora** Budownictwa miejskiego od dalszego pełnienia obowiązków służbowych z dniem 13 czerwca 1910 t. j od dnia wniesienia przezeń rezygnacyi. (L. Prez. 368/910).

Posiedzenie nadzwyczajne tajne (28 w kad. XV.) **z dnia 12 lipca 1910 r.**

Wybór Prezydenta miasta.

Przewodniczący prezydent dr. Juliusz Leo skonstatował, że na ogólną liczbę **83** radców miejskich obecnych jest **73**.

Następujących 10 radców miejskich nadesłało usprawiedliwienie swej nieobecności:

Dr. Adam Bobilewicz, Ignacy Daszyński, Maurycy Dattner, Juliusz Epstein, dr. Adolf Gross, Jakób Judkiewicz, dr. Michał Koy, Mieczysław Sędzimir, dr. Maryan Starzewski i Eksc. Antoni hr. Wodzicki.

Nieobecność usprawiedliwiono.

Następnie odczytuje Przewodniczący postanowienia §§ 42 i 43 statutu dla m. Krakowa i stwierdza, że zachowano wszystkie formalności statutem przepisane odnośnie do wyboru prezydenta.

Poczem zaprasza Przewodniczący na skrutatorów r. m dr. Ludwika Merza, dr. Juliana Gertlera i dr. Juliana Nowaka.

Deklaracya Klubu demokratycznego.

Zabrał głos prezes Klubu demokratycznego dr. Bandrowski i przemówił w następujące słowa:

„Na poprzedniem posiedzeniu demokratyczny Klub radziecki głosowaniem swem dał wyraz przekonaniu, że nie mając odpowiedniego zastępstwa w kierujących organach tej Prześwietnej Rady, nie może wywierać odpowiedniego wpływu na tok spraw miejskich, a tem samem nie może przyjąć pełnej pod tym względem odpowiedzialności.

Teraz atoli, gdy mieliśmy sposobność dojść do przekonania, że Klub mieszczański uznaje słuszność naszego stanowiska i że wspólna praca obu demokratycznych Klubów w tej Prześwietnej Radzie posiada już dobrą w mieście tradycyę, a w przyszłości najbliższej zapewnia przeprowadzenie całego szeregu reform administracyjnych, politycznych i gospodarczych w duchu demokratycznym — mamy zaszczyt oświadczyć, że przy dzisiejszym wyborze oddamy nasze głosy wspólnemu kandydatowi, tem więcej, że uznajemy w całej pełni zdolności, pracę i zasługi pana Prezydenta. Oby ten wybór stał się znamieniem zgody, wzajemnego porozumienia i szacunku obu demokratycznych Klubów w tej Prześwietnej Radzie na pożytek i rozwój tego przez nas wszystkich ukochanego miasta".

Wybór Prezydenta miasta.

Sekretarz Rady odczytywał kolejno nazwiska obecnych radców miejskich a ci składali swe głosy na kartkach do urny.

Wynik głosowania podał r. m. dr. Julian Nowak: na głosujących **73** radców oddano **3 białe kartki** i **70 kartek** z nazwiskiem **dr. Juliusza Leo**.

Zatem prezydentem miasta wybrany został:

Dr. Juliusz Leo.

(Długotrwałe oklaski).

Prezydent dr. Juliusz Leo zabrał głos i złożył na wstępie gorące podziękowanie za jednomyślny prawie objaw zaufania, jakim go Rada miejska obdarzyła. Zgodny ten wybór dzisiaj dokonany, oraz oświadczenie przedstawiciela Klubu demokratycznego, że poprzednie głosowanie Klubu nie było wypływem nieufności do jego osoby, skłaniają go do przyjęcia powierzonej sobie tej wielkiej obywatelskiej godności. Może to uczynić, gdy objawione zaufanie niemal całej Rady daje na przyszłość zupełną rękojmię zgodnego współdziałania Rady i prezydenta, rozwiązywania najważniejszych spraw go-

spodarki miejskiej. Dziękując raz jeszcze za ten objaw zaufania i uznania, oświadczył prezydent, że wybór na prezydenta miasta przyjmuje i wszystkie swe myśli poświęci dla wspólnej z Radą pracy nad rozwiązaniem rozpoczętych już wspólnie prac i nad podjęciem nowych zadań, jakie miasto nasze w najbliższej czekają przyszłości (Żywe oklaski). Na tem posiedzenie zakończono.

Uczczenie Ignacego Paderewskiego.

W sobotę **dnia 16 lipca 1910 r.** o godzinie 12 w południe odbyło się uroczyste zebranie członków Rady miejskiej w sali Rady kwiatami przystrojonej, celem złożenia hołdu Ignacemu Paderewskiemu. Pp. Paderewscy przybyli do sali obrad powitani długotrwałemi oklaskami i okrzykami prowadzeni przez prezydenta miasta dr. Leo i wiceprezydenta dr. Szarskiego, poczem zabrał głos prezydent dr. Leo.

Mowa prezydenta miasta.

Dostojni Goście! Drogi Mistrzu! Spełniamy pragnienie naszych serc, widząc Ciebie dziś przezacny Mistrzu w naszym gronie, bo chcieliśmy Ci wypowiedzieć jeszcze raz prostemi, lecz z głębi serca i duszy płynącemi słowy, uczucia naszej niewygasłej pamięci i wdzięczności za to co dla Krakowa i całego narodu uczyniłeś.

Jesteś chlubą, ozdobą i sławą narodu naszego. Gdziekolwiek się pojawisz, jak gwiazda błyszcząca świecisz swoim genialnym talentem i swoją prawdziwą polskością i tem też tak pochlebnie wyróżniasz się od wielu innych, że nie zapomniałeś ani na chwilę, gdzie stała Twa kolebka, że nie zapomniałeś o swojej mowie i zawsze byłeś duszą obecny wśród swoich, chociaż ciałem byłeś nieraz daleko od nas za oceanem. Nietylko jako genialny artysta wyróżniałeś się wśród swego otoczenia, ale dałeś przykład tak wielkiego patryotyzmu i wielkiej obywatelskiej mądrości, że zaliczać Cię będą wszyscy do najzasłużeńszych synów Ojczyzny naszej w ostatniej dobie naszych dziejów.

Wspaniałym swoim darem uczciłeś cały naród, bo uczułeś jego przeszłość i podniosłeś to święto do tej wysokości i godności, jaką dziś odczuwamy. W znacznej części to co odczuwamy, Tobie Panie zawdzięczamy.

Będziemy nietylko o darze Twoim, ale i o tych złotych Twoich myślach, które w mowie poruszyłeś — zawsze pamiętać i oświadczam Ci, że dochowamy tego, co wczoraj w mowie, w imieniu miasta wygłoszonej przyrzekłem, t. j. strzedz będziemy tej pamiątki.

Niestety prawa, któremi się rządzimy t. j. statut nasz, nie pozwala nam nadać Ci najwyższej godności, jaką miasto rozporządza, t. j. obywatelstwo honorowe. Chcieliśmy to z głębi serca uczynić, aby Ci choć w drobnym zakresie złożyć małą ofiarę i mały dowód wdzięczności. Nie mogąc tego uczynić, prosimy Cię, abyś przyjął obywatelstwo honorowe wśród serc naszych i obywatelstwa naszego.

W odpowiedzi zabrał głos Ignacy Paderewski.

Mowa Paderewskiego.

Głęboko jestem wdzięczny za Waszą wielką dobroć dla mnie, która przenosi moje skromne zasługi i ofiarę, którą jako wierny syn Ojczyzny złożyłem. Będzie ona miała pewną doniosłość i znaczenie o czem nie wątpię. Ależ czy należy za czyn, który spełniłem, a który jest sam wielką nagrodą i istotnem szczęściem, dawać taką nagrodę?

Dla wielu braci naszych, rozsianych po zakątkach świata, obywatelstwo tego miasta jest niedoścignionem marzeniem, a Wyście mi to ofiarowali. Przyjmuję dobrą chęć za rzecz dokonaną Przyjmuję te piękne, serdeczne słowa z głęboką wdzięcznością, bo one za wszystkie starczą godności, zaszczyty i dostojeństwa.

Przyjmuję je nie z żądzy zaszczytów i godności, lecz w nadziei, że ten wielki dowód Waszej łaski będzie podnietą i zachętą dla innych do czynów ofiarnych w miarę sił. (Burzliwe oklaski i okrzyki: Niech żyje).

Następnie prezydent przedstawił p. Paderewskiemu i jego Małżonce radców miejskich i gości.

Państwo Paderewscy oglądali także dary, złożone Radzie miejskiej przez delegacye miast Zagrzebia, Lublany i Związku narodowego polskiego w Ameryce.

Członkowie tych delegacyj byli obecni na sali jako goście. — Pp. Paderewscy opuścili salę wśród oklasków odprowadzeni przez członków Rady miejskiej.

Posiedzenie nadzwyczajne (51 w kad. XV) z dnia 21 lipca 1910 r.

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent: dr. Henryk Szarski.
II. Wiceprezydent: Józef Sare.
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Tadeusz Kannenberg.
Radców miejskich obecnych **53.**

Radcy miejscy: dr. Bobilewicz, Dattner, Epstein, dr. Fierich, dr. Gross, Hałatkiewicz, dr. Jaworski, Judkiewicz, Konopiński, dr. Koy, ks. Krupiński, dr. Krzetuski, dr. Lustgarten, Margulies, Mendelsburg, dr. Meisels, dr. Pareński, dr. Ponikło, Schmelkes, Schwarz, Sędzimir, Sołtysik, dr. Staniszewski, Szatkowski, dr. Tilles, Turski, Uderski, Wachtel, Wasung, hr. Wodzicki (**30**) nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Podziękowanie p. Konstancyi Madeyskiej.

Sekretarz Rady odczytał list p. Konstancyi Madeyskiej w którym dziękuje Radzie miejskiej za wyrazy współczucia okazane z powodu śmierci Jej męża ś. p. Stanisława Madeyskiego.

Zjazd „Ogniwa“.

Sekretarz Rady odczytał pismo Zarządu „Ogniwa“, Związku Towarzystw młodzieży polskiej w Austryi z zaproszeniem Rady miejskiej na otwarcie VIII. Zjazdu „Ogniwa“, które odbędzie się dnia 22 lipca 1910 o godzinie 10 rano w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Urlopy radców miejskich.

Sekretarz Rady przedłożył następujący wykaz radców miejskich którzy zgłosili się o udzielenie urlopu na czas feryj: dr. Bandrowski od 24/7 do 31/8, Bialik od 30/7 do 30/9, Bujwid od 25/7 do 1/9 i od 1/10 do 15/10, Dębicki od 16 do 31/7, Epstein od 28/6 do 10/8, Jan Kanty Federowicz od 1/8 do 10/9, dr. Federowicz

od 20/7 do 30/8, dr. Fierich od 23/7 do 4/9, dr. Gertler 25/7 do 26/8, Hałatkiewicz od 16/7 do 15/8, Heuman od 10/8 do 30/9, Jarra od 1/8 do 30/9, dr. Jaworski od 1/8 do 30/9, Jawornicki od 25/7 do 31/8, Judkiewicz od 1/7 do 1/10, Konopiński od 31/7, dr. Krongold od 15/9 do 31/10, ks. Krupiński od 20/7 do 31/8, dr. Krzetuski od 10/7 do 21/8, dr. Rafał Landau od 22/7 do 19/8, Lazar od 20/7 do 20/9, prezydent dr. Leo od 25/7 do 6/9, dr. Lustgarten od 30/9 do 4/11, Maciołowski od 1 do 31/8, Maywalt od 18/7 do 1/9, dr. Meisels od 1/8 do 12/9, dr. Merz od 20/7 do 31/8, Miedniak od 15/7 do 15/9, Stanisław Nowak od 1 do 31/8, dr. Pareński od 20/7 do 10/9, Peroś od 15/7 do 15/11, Romanowski od 1 do 31/8, dr. Rosenblatt od 23/7 do 10/9, Schwarz od 18/7 do 31/8, Sołtysik od 15/7 do 15/8, Stachowski od 1 do 31/8, dr. Tilles od 10/7 do 21/8, Wachtel od 8/7 do 12/8, dr. Wasung od 20/7 do 31/8, hr. Wodzicki od 6/7 do 15/8.

Urlopów udzielono.

Upoważnienie Sekcyj na czas feryj letnich.

Przewodniczący prezydent dr. Leo zawiadamia, że jeszcze w przyszłym tygodniu odbędzie się posiedzenie Rady, w każdym razie jednak prosi o przyjęcie następującego wniosku:

„Na podstawie § 82 statutu Rada miejska przekazuje do załatwienia odnośnym Sekcyom i Komisyom sprawy i czynności zastrzeżone Radzie, a należące do własnego zakresu działania Gminy, na czas feryi letnich, t. j. do pierwszego posiedzenia Rady we wrześniu b. r.“.

R. m. dr. Gertler stawia wniosek:

Rada miejska wybiera na czas feryalny komisyę z 15 (lub 20) członków Rady do załatwiania spraw zastrzeżonych Radzie miejskiej w myśl § 82. statutu w ramach uchwalonego już budżetu“.

R. m. Daszyński sprzeciwia się wnioskowi dr. Gertlera, bo „wydział miejski“ w Wiedniu, który ma być dla nas przykładem, osłabia działalność i zdanie pełnej Rady miejskiej.

Prezydent dr. Leo oświadcza, że z punktu widzenia statutu należałoby rzecz dokładnie przestudyować, czy można utworzyć nową instancyę ponad Sekcyami lub Komisyami. To zdaniem prezydenta sprzeciwiałoby się statutowi.

R. m. dr. Doboszyński popiera projekt dr. Gertlera o wybór osobnej komisyi, jakkolwiek nie może się zgodzić na motyw, aby komisya ta była próbą, czy zawiązkiem przyszłego wydziału miejskiego.

Przemawiali jeszcze r. m. Daszyński, dr. Gertler, Kosobucki, Birnbaum, Heuman, Porębski.

R. m. dr. Doboszyński na wypadek odrzucenia wniosku dr. Gertlera proponuje rezolucyę:

„Sprawy powodujące wydatek zadecydowane być mogą tylko na wspólnem posiedzeniu Sekcyi właściwej i Sekcyi skarbowej“.

R. m. dr. Gertler oświadcza, że cofnąłby swój wniosek gdyby uchwalono, że na każde posiedzenie w czasie feryj zapraszać należy wszystkich obecnych w Krakowie radców miejskich z głosem stanowczym.

Prezydent dr. Leo wyjaśnia, że zgodnie z uchwałą Rady miejskiej z zeszłego roku zaprasza się na każde posiedzenie Sekcyj wszystkich radców miejskich nie będących na urlopie; o ile jednak nie są członkami odnośnych Sekcyj nie mogą mieć głosu stanowczego, gdyż to sprzeciwiałoby się postanowieniom statutu.

W głosowaniu wniosek r. m. Gertlera upadł. Wniosek Prezydenta oraz rezolucyę r. m. dr. Doboszyńskiego uchwalono. (L. Prez. 474/910).

Przydzielenie do Sekcyj nowych radców miejskich.

Przewodniczący prezydent dr. Leo po poprzedniem porozumieniu z nowo wybranymi radcami miejskimi z gmin przyłączonych wnosi:

Rada miejska uchwali:

Powołać do Sekcyi I. ekonomicznej r. m.: Guzikowskiego, Romanowskiego i Wilczyńskiego.

Do Sekcyi II. skarbowej r. m.: dr. Krzetuskiego, Pająka.

Do Sekcyi IV. szkolnej r. m.: Czubryta, Dudka, Lazara, Misiorowskiego.

Do Sekcyi V. wojskowej i VI. dobroczynnej r. m.: Woźniakowskiego, Zbroję.

Uchwalono. (L. prez. 469/910).

Weryfikacya wyborów.

R. m. dr. Bandrowski domaga się zwołania komisyi weryfikacyjnej, celem rozpatrzenia ważności wyborów z gmin podmiejskich i wyborów, przed dwoma laty dokonanych.

Prezydent dr. Leo oświadcza, że przeciw wyborom przed dwoma laty żadnego nie było protestu, tem samem są one ważne; przeciw wyborom w gminach podmiejskich wpłynęły dwa protesty, które zostaną rozpatrzone w najbliższym czasie.

Niebezpieczeństwo z powodu nowej prochowni.

R. m. Bujwid wskazuje na głos „Nowej Reformy“ w sprawie budowy nowej prochowni w Bronowicach i na pokrzywdzenie materyalne prof. Łepkowskiego, którego grunt, położony blisko tej nowej prochowni, uległ znacznemu zdeprecyonowaniu.

Prezydent dr. Leo wnosi na otwarcie dyskusyi:

Uchwalono.

R. m. prof. Bujwid przedkłada następujący wniosek:

„Wzywa się prezydyum miasta do poczynienia jak najenergiczniejszych kroków, celem zabezpieczenia życia i mienia obywateli przed nadużyciami wojskowości przy budowie i umieszczaniu prochowni“.

R. m Daszyński domaga się wypracowania memoryału, celem wykazania rządowi skutków katastrofy w Woli Duchackiej. Skutki wybuchu objawiły się w tem, że wojskowość jeszcze powiększyła teren, na którym znajdować się mają prochownie.

R. m. Miedniak żąda usunięcia prochowni na Grzegórzkach.

R. m. dr. Rosenblatt omawia sprawę rewersów demolacyjnych i podnosi, że opiera się ona nie na przepisach ustawy, lecz na rozporządzeniach z czasów przedkonstytucyjnych. Odszkodowania rząd nie chce płacić i ogółem nie sądzi, aby do tego był obowiązany. Mowca zgłasza następujący wniosek:

„Wzywa się Sekcyę prawniczą, aby w możliwie jak najkrótszym czasie zastanowiła się nad sprawą rewersów demolacyjnych i przedłożyła Radzie odpowiednie wnioski“.

R. m. dr. Petelenz wyjaśnił, że w ostatnich czasach sprawę omawianą poruszono w parlamencie. W czerwcu b. r. podniesiono sprawę rewersów demolacyjnych w komisyi wojskowej na podstawie wniosków, uczynionych w Izbie przez Głąbińskiego i Petelenza (co do Krakowa), Liebermanna i Ceglińskiego (co do Przemyśla), Neumanna (co do Josefstadtu). Minister obrony krajowej złożył oświadczenie, że zmiana przepisów ustawy z roku 1860 przygotowuje się, sprawa rewersów demolacyjnych ma być załatwioną na podstawie przyznania odszkodowania, na co jednak musi się zgodzić skarb państwa. Oświadczenie ministra, wydrukowane na żądanie komisyi wojskowej, doręczono następnie jej członkom. Dyskusya nad oświadczeniem miała się odbyć na najbliższem posiedzeniu komisyi wojskowej, na którą postanowiono zaprosić także ministra skarbu, z powodu odroczenia jednak Izby, posiedzenie to już nie przyszło do skutku, rzecz będzie tedy merytorycznie traktowaną dopiero w jesieni. Sprawa rewersów demolacyjnych należy do delegacyj, w których skoro będą zwołane w jesieni, zostanie znowu poruszoną. Mowca przypomina, że na ostatniej sesyi delegacyi w Budapeszcie (w październiku 1902) poruszył sprawę rewersów demolacyjnych tak w komisyi wojskowej jakoteż i w plenum, gdzie też podkreślił, iż otrzymał od węgierskiego prezydenta ministrów upoważnienie do powołania się na jego oświadczenie, że rząd węgierski nie sprzeciwia się zniesieniu rewersów demolacyjnych. Co do prochowni, jest rzeczą niesłychaną, że nową się urządza w równie niebezpiecznych warunkach, jak ta, której wybuch przed rokiem zaniepokoił całe miasto. Mowca przypomina, co podówczas uczyniono i zapytuje prezydenta, czy nie otrzymał już odpowiedzi tak co do żądanego przez reprezentacyę miasta i posłów przeniesienia prochowni oraz laboratoryum na Grzegórzkach, tudzież co do odszkodowania dla poszkodowanych mieszkańców Podgórza i Krakowa.

Prezydent dr. Leo podnosi, że wybuch prochowni nastąpił przed 13 miesiącami w czerwcu 1909 r., a z końcem czerwca wyjechała deputacya z Krakowa, Podgórza i Wieliczki do cesarza i ministrów. Dotąd w tej sprawie nic nie zrobiono. Co do odszkodowania, niema żadnej urzędowej wiadomości; prywatnie dowiedział się prezydent, że minister wojny przed kilku zaledwie tygodniami odniósł się do namiestnictwa, aby zbadało, ile osób dotkniętych wybuchem prochowni w Woli Duchackiej, znajduje się w nędzy, bo w takim razie otrzyma wsparcie! Naturalnie na takie postawienie rzeczy zgodzić się nie można. Co do sprawy drugiej, tj. przeniesienia zagrażających nam prochowni, ministerstwo odniosło się do tutejszej komendy twierdzy z poleceniem, aby szukała gruntów pod budowę nowych prochowni i to „kosztem interesowanych gmin“. — Więc za przeniesienie starych prochowni każą nam stawiać nowe! Prezydent w rozmowie z komendantem twierdzy, określił stanowisko miasta i stanowczo zaprotestował przeciwko temu, aby po pierwsze sprawę przeniesienia prochowni opóźniać, po drugie czynić ją zawisłą od przyczynienia się finansowego czynników interesowanych.

Przemawiali następnie wiceprez. dr. Szarski i r. m. dr. Gertler, poczem uchwalono wniosek prof. Bujwida i rezolucyę prof. dr. Rosenblatta.

Zarzuty „Rieczy“.

R. m. Daszyński wskazał, że wielki dziennik rosyjski „Riecz“ napadł na prezydenta miasta z powodu obchodu grunwaldzkiego. Mowca zapytuje, w jaki sposób prezydent postąpił wobec Towarzystwa kultury słowiańskiej, skoro wywołał na siebie takie napaści.

Prezydent dr. Leo wyraził swe zdziwienie wobec wystąpienia „Rieczy“ i zarzutów, w tak niekulturalnej formie podniesionych, a inspirowanych widocznie przez Towarzystwo, które jako sztandar wywiesiło popieranie kultury słowiańskiej. (Oklaski). Dalej prezydent na podstawie aktów stwierdził, że sprawa zapraszania zagranicznych Słowian była przedmiotem obrad pelnego komitetu krajowego w dniu 24. kwietnia i na tem posiedzeniu uchwalono jednomyślnie nie zapraszać żadnych słowiańskich narodowości, a jedynym wyjątkiem miało być zaproszenie reprezentantów miast słowiańskich w monarchii: Pragi, Lublany, Zagrzebia i Zadaru. Komitet krajowy powodował się tutaj poglądem, iż uroczystości grunwaldzkie powinny pozostać czysto polskiemi, a nie stać się manifestacyami ogólno-słowiańskiemi. (Oklaski). Skoro pismo Tow. kultury słowiańskiej z dnia 20. czerwca nadeszło do komitetu i zapowiedziało, że Towarzystwo zamierza wysłać delegacyę na uroczystości grunwaldzkie, wówczas komitet wykonawczy na posiedzeniu dnia 24. czerwca w nieobecności prezydenta, który wówczas bawił poza Krakowem, uchwalił jednomyślnie trzymać się uchwały pełnego komitetu i nie wysyłać specyalnego zaproszenia do Tow. kultury słowiańskiej. Podobnie postąpiono z bardzo wielu innemi zgłaszającemi się stowarzyszeniami z różnych krajów słowiańskich. (Oklaski).

Porządek dzienny.

Pożyczka krótkoterminowa na inwestycye miejskie.

Imieniem Prezydyum miasta i Sekcyi skarbowej sprawozdawca dyrektor Mgtu Grodyński po wyczerpującem uzasadnieniu przedstawia następujące wnioski w sprawie pożyczki krótkoterminowej na inwestycye miejskie.

I. Rada miasta uchwali:

1) Reasumując uchwały Rady miejskiej z 15. kwietnia 1907, 28. stycznia 1909 i 23. marca 1909., o ile niemi postanowiono zaciągnąć osobne pożyczki na kupno realności lk. 28. Dz. VIII., na kupno realności lk. 95. Dz. I. i na kupno realności lk. 92, 93, 94 i 143. Dz. I., poleca się wstawienie kwot potrzebnych na pokrycie ceny kupna i kosztów nabycia powyższych realności do programu nowej długoterminowej pożyczki inwestycyjnej.

2) *a)* Celem uzyskania funduszu na zwrot funduszowi obrotowemu miejskiemu zaliczek, wyszczególnionych w załączonem tu pod 1) i integralną część tej uchwały stanowiącem zestawieniu z dnia 27. VI. br. do LM. 37527/910 w kwocie łącznej 1.301.132 kor. 37 hal., tudzież celem uzyskania gotówki, potrzebnej na najpilniejsze inwestycye miejskie w rzeczonym wykazie wymienione w kwocie łącznej 1 089 851 kor. 01 hal., zaciągnąć na rachunek nowej większej długoterminowej pożyczki inwestycyjnej, pożyczkę krótkoterminową do maksymalnej kwoty kor. 2.390.984. — za oprocentowaniem najwyżej o $^1/_2$% wyższem od stopy eskontu Banku austro-węgierskiego.

b) Pożyczka ta ma być zrealizowaną częściowo w miarę zachodzącej faktycznej potrzeby i użytą być może jedynie na zwrot funduszowi obrotowemu miejskiemu zaliczek oraz na pokrycie wydatków inwestycyjnych, wy-

szczególnionych w zestawieniu z dnia 27. czerwca 1910 wyżej pod 2 *a)* wspomianem.

c) Upoważnia się p. Prezydenta miasta łącznie ze Sekcyą skarbową R. m. do oznaczenia formy i warunków pożyczki, instytucyj w których pożyczka ta ma być zrealizowana, wysokości kwot pożyczkowych częściowo zrealizować się mających, wreszcie do desygnowania członków Rady miejskiej do podpisywania dokumentów pożyczkowych obok p. Prezydenta miasta. (37527/910. Prez.).

R. m. dr. Rosenblatt zaznacza, że w nieodpowiedniej porze przedkłada się tak ważną sprawę. Po drugie, nie uszczuplając zasług i pilności referenta, sądzi, że referentem pożyczek nie powinien być urzędnik magistratu, choćby nim był dyrektor, ale członek Sekcyi skarbowej, radca miejski. To są zarzuty formalne, ważniejsze są faktyczne. Mianowicie ani w referacie ustnym ani w pisemnym nie przedstawiono, jakie mamy pokrycie w budżecie dla tej trzeciej pożyczki, po co ją zaciągano, skoro z drugiej 23 milionowej wydaliśmy tylko 9.720.000 koron. Ta rzecz powinna być jasno postawiona tak, aby wszyscy obywatele ją znali; mowca sprawę rozumie, ale radby, aby ją wszyscy rozumieli.

R. m. dr. Bandrowski sądzi, że przecież należałoby znaleść sposób, aby tak ważne sprawy nie były załatwiane w lipcu i aby radcy poinformowani byli o niej prędzej a nie na 24 godzin przed posiedzeniem Rady. To jest życzeniem powszechnem wszystkich członków klubu demokratycznego. Są to sprawy podejmowane w najlepszej wierze, ale zaskoczyły one Radę, zwłaszcza, że referat bądź co bądź nie jest kompletnym. Brak w nim ścisłego planu inwestycyj i przy największej życzliwości jest obowiązkiem klubu mowcy przestrzedz przed takim postępowaniem. Klub głosować będzie za pożyczką, — aczkolwiek tego nie tai, że radby ją widzieć odroczoną.

Prez. dr. Leo podnosi, że sprawa zostaje przedstawioną wprawdzie w lipcu, ale wobec bardzo licznego kompletu Rady, który wynosi przeszło 50 osób, co do rozesłania referatu stwierdza prezydent, że rozesłano go nie na 24 godzin przed posiedzeniem, lecz na 78 godzin pomimo że statut zakreśla termin 48 godzin. Co do innych zarzutów nie może prezydent żadną miarą przedstawić szczegółowych cyfr inwestycyjnych, bo ani gazownia ani elektrownia, ani komisya kanałowa nie są w stanie tego w tej chwili uczynić. Prezydent nie może też uznać zapatrywania, aby program inwestycyjny wypracowywać odrazu na dłuższą metę, bo z doświadczenia wie, że to i niemożliwe i niepożyteczne; stosunki, kosztorysy i zapatrywania zmieniają się z miesiąca na miesiąc, z roku na rok. Miastu najlepiej więc operować małemi pożyczkami i na krótszy okres czasu. Zarzut, że trzecią pożyczkę zaciągamy, gdy druga leży jeszcze w kasach, jest nieuzasadniony, albowiem pieniędzy tych ruszać nie można bez pozwolenia Wydziału krajowego.

Wkońcu zwraca prezydent uwagę na to, że referat dokładnie wyszczególnia wszystkie uchwały Rady; jestto więc nie niespodzianka, ani program przyszłości, ale tylko realizacya przeszłości, na podstawie poszczególnych uchwał Rady miejskiej poprzednio powziętych.

R. m. dr. Gertler stwierdza, że sprawa jest należycie przygotowaną, a referat sumienny i wyczerpujący.

Dalej przemawiali r. m. Dąbrowski, Kosobucki, Jan Kanty Federowicz.

R. m. dr Merz proponuje zmianę w ustępie I. 2. a wniosków Sekcyi, aby zamiast słów: „za oprocentowaniem najwyżej o $^1/_2$% wyższem“ wstawić słowa: „za możliwie najniższem oprocentowaniem“.

Po przemówieniu r. m. Pająka i Heumana udzielił wyjaśnień sprawozdawca dyrektor Mgtu Grodyński.

W głosowaniu przyjęto wnioski Sekcyi z poprawką r. m. dr. Merza.

Budowa urzędów rogatkowych i urządzenie nowej linii akcyzowej.

Imieniem komisyi administracyjnej i Sekcyi skarbowej radca Mgtu dr. Zawadzki w wyczerpującym referacie wnosi:

„Rada miasta uchwali:

1. Na zakupno realności, gruntów i budowę nowych urzędów liniowych oraz na uposażenie tychże urzędów i oznaczenie biegu linii akcyzowej zaciągnąć pożyczkę krótkoterminową w kwocie 300.000 kor., do spłaty z pożyczki długoterminowej na Wielki Kraków zaciągnąć się mającej;

2. Powyższa pożyczka krótkoterminowa ma być realizowaną częściowo, w miarę potrzeby na procent najwyżej o $^1/_2$% wyższy od stopy eskontu Banku austro-węgierskiego;

3. Upoważnia się Prezydyum wraz z Sekcyą skarbową do oznaczenia formy i warunków powyższej pożyczki krótkoterminowej, instytucyi, w której pożyczka ta ma być realizowana, wysokości kwot pożyczkowych, częściowo realizować się mających i do desygnowania obok Prezydenta m. członków Rady miasta do podpisywania dokumentów pożyczkowych;

4. Upoważnia się Komisyę administracyjną do zakupna gruntów i przeprowadzenia budowy urzędów akcyzowych, oraz urządzenia linii akcyzowej w granicach powyższego kredytu.

5. Wzywa się Magistrat do przedstawienia w najbliższym czasie wniosku co do ewentualnej sprzedaży realności pozostałych po urzędach akcyzowych

R. m. dr. Gertler podnosi, że kwestya przesunięcia linii akcyzowej nie znajdowała się na porządku dziennym i referent dodał ją tylko do poprzednich spraw akcyzowych.

Prez. dr. Leo wskazuje, że Rada 22. grudnia 1909 uchwaliła przesunąć linię akcyzową na terytorya gmin przyłączonych. Zarzut więc dra Gertlera jest nieuzasadniony; rzecz w tym kierunku jest właściwie załatwioną, chodzi tylko o wybudowanie i kredyt na budynki akcyzowe.

R. m. dr Gertler sądzi, że mimo wyjaśnień prezydenta jest faktem, iż załatwić mamy rzecz definitywnie jeszcze nie przetrawioną. Mowca proponuje odroczenie sprawy przynajmniej do następnego posiedzenia.

Przemawiał następnie wiceprez. dr. Szarski poczem dr Petelenz zapytał, czy i rząd przyczyni się w czem do kosztów budowy domków rogatkowych, skoro z nich będzie korzystał?

Referent dr. Zawadzki odpowiada, że jest korzystniej dla nas, jeżeli budynki akcyzowe pozostają w naszych rękach; jest to dla miasta atutem przy pertraktacyach o obniżenie kwoty dzierżawnej.

R. m. dr. Petelenz: Tu nie chodzi o sprzedaż budynków, ale o subwencyę rządu na budynki miasta!

Prez. dr. Leo: Przy pertraktacyach z rządem fakt, że miasto jest właścicielem budynków, obciąża rząd, bo wartość budynków zapisujemy na poczet kosztów administracyi.

Przemawiali następnie r. m. Miedniak, Romanowski, referent dr. Zawadzki, r. m. dr. Merz, i wiceprez. dr. Szarski.

W głosowaniu wnioski komisyi przyjęto.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 9 wieczór nadmieniając, że z początkiem przyszłego tygodnia zwoła jeszcze jedno posiedzenie przed feryami.

Posiedzenie nadzwyczajne (52 w kad. XV.) **z dnia 28. lipca 1910 r.**

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent: dr. Henryk Szarski.

II. Wiceprezydent: Józef Sare.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych **50**.

Radcy miejscy: dr. Bandrowski, dr. Bobilewicz, Bujwid, Dattner, dr. Doboszyński, dr. Fierich, Hałatkiewicz, dr. Jaworski, Jawornicki, Jutkiewicz, Konopiński, dr. Koy, ks. Krupiński, dr. Krzetuski, dr. Rafał Landau, Lazar, Mendelsburg, dr. Merz, Misiorowski, dr. Ponikło, Porębski, Ritterman, dr. Rosenblatt, Schwarz, Sędzimir, Sołtysik, dr. Staniszewski, dr. Starzewski, Suski, dr. Tilles, Wachtel, dr. Wasung, hr. Wodzicki (**33**) nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Urlopy.

Sekretarz rady podaje do wiadomości, że prośbę o urlopy wnieśli radcy miejscy:

Maywalt na 8 tygodni od 1. VIII.

Jarra na sierpień i wrzesień.

Zbroja na sierpień

Urlopów udzielono.

Komisaryaty na przyłączonych terytoryach.

R. m. Guzikowski podniósł, że urzędnicy Magistratu przydzieleni do komisaryatów obwodowych w gminach podmiejskich wydają zarządzenia, przynoszące szkodę ludności, żądające np. usuwania drobiu itp. W dalszym ciągu mowca podniósł także potrzebę zaprowadzenia oświetlenia gazowego na Krowodrzy.

Prezydent dr. Leo odpowiedział, że oświetlenie gazowe będzie zaprowadzone na Krowodrzy i w innych gminach przyłączonych. Zakazy chowu drobiu i bydła w gminach podmiejskich są nieuzasadnione, bo gminom podmiejskim w układach zastrzeżono prawo chowu drobiu i bydła. Gdyby zakazy takie wydano, prezydent zarządzi ich zniesienie.

Bilety powrotne do Zakopanego.

R. m. Dębicki imieniem Sekcyi ekonomicznej przedstawia sprawę biletów powrotnych Kraków—Zakopane, które zostały obecnie przywrócone przez ministerstwo kolejowe w formie zakrawającej na kpiny. Mowca przedstawia wniosek nagły: „Rada poleca magistratowi wystosować do ministerstwa kolejowego memoryał, żądający zmiany obecnego systemu biletów powrotnych na linii Kraków—Zakopane na system dawniej ku ogólnemu zadowoleniu stosowany“. (LM. 70161/910.).

R. m. Epstein zaznacza, że wraz z prez. Dattnerem poruszył sprawę na sesyi państwowej Rady kolejowej. Rada jednogłośnie uchwaliła wniosek polskich delegatów a wkrótce potem pojawiło się rozporządzenie o zaprowadzeniu biletów powrotnych, które tyle wrzawy narobiło. Mowca popiera wniosek p. Dębickiego.

Wniosek uchwalono.

Porządki na kolei.

R. m. dr. Guńkiewicz porusza zaniedbane stosunki kolejowe i wnosi:

„Odnieść się do Dyrekcyi kolei, aby na stacyi kolejowej w Rudawie urządzono dla publiczności wsiadającej do pociągów, w kierunku do Krakowa zdążających, poczekalnię lub już co najmniej odpowiedne schronienie przed deszczem i śniegiem. (LM. 70163/910.).

Wniosek uchwalono.

Ulica Paderewskiego.

R. m. Godzicki przedłożył następujący wniosek nagły:

„Rada uchwala nadać jednej z przyległych do placu Matejki ulic, nazwę: **Ulica Paderewskiego**“. (Oklaski).

Rada nagłość uchwaliła

Prezydent stwierdza jednomyślność uchwały.

Następnie mowca uzasadnił obszernie swój wniosek, podnosząc, że dzięki ofiarności wielkiego obywatela stanęło na placu Matejki dzieło, które jest nietylko godnem uczczeniem dziejowej rocznicy, ale krystalizuje głębokie myśli, zachęca do czuwania i wytrwania. Mieszczaństwo krakowskie szczerze ubolewa, że statut miejski nie pozwala nadać fundatorowi, jako obcokrajowcowi, obywatelstwa honorowego, ale pragnie inaczej wyrazić swe uczucia dla Paderewskiego i związać je z murami miasta. (Oklaski). Statut nie zabrania nam nazwać jednej z przyległych do pomnika ulic nazwiskiem dobrego syna Ojczyzny, hojnego fundatora pomnika, geniusza artystycznego. Mowca prosi, aby Rada wniosek jednogłośnie uchwaliła. (Oklaski).

Wniosek jednomyślnie przyjęto. (LM. 70162/910.).

Porządek dzienny.

Reforma akcyzy.

Imieniem komisyi administracyjnej referent radca Mgtu dr. Zawadzki w dłuższem uzasadnieniu wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Na pismo z dnia 4 lipca 1910 odpowiedzieć c. k. Ministerstwu skarbu, że skoro nie zgadza się na sposób i stopę opodatkowania bydła rogatego wedle zasad w dzisiejszej taryfie dla miasta Krakowa oznaczonych, Gmina miasta oświadcza się za sposobem opodatkowania bydła i nierogacizny wedle wagi ze zmianami atoli poniżej podanemi, mięsa zaś wedle stopy w nadesłanym projekcie ustawy oznaczonej.

Dalej, ze względu, że reforma liniowego podatku spożywczego powoduje znaczny ubytek w dochodzie brutto z podatku, który to ubytek Wysokie c. k. Ministerstwo zamierza przerzucić na Gminę nie godząc się na odpowiedne zniżenie czynszu dzierżawnego, Rada miasta oświadcza się za zatrzymaniem w taryfie akcyzowej podatku od owoców, masła i sera w wysokości przez

c. k. Rząd przyjętej i w dopiero wspomnianym projekcie ustawy oznaczonym.

Co się tyczy opodatkowania bydła rogatego i nierogacizny to Rada miasta oświadcza się za zmianą w ustosunkowaniu wagi i stopy podatkowej od tych zwierząt w sposób następujący:

1. bydło rogate (poz. 4 taryfy)

a) cielęta do 50 kg. po	1 K	80 h
b) bydło rogate od 50 do 250 kg. po	3 „	— „
c) bydło rogate od 250 do 400 kg. po	7 „	— „
d) bydło rogate nad 400 kg. po	12 „	— „

2. nierogacizna (poz. 6 taryfy)

a) prosięta do 10 kg. po	1 K	— h
b) świnie od 10 do 60 kg. po	2 „	30 „
c) świnie nad 60 kg. po	3 „	„

od sztuki.

II. Do ostatecznego oznaczenia czasu trwania dzierżawy i wysokości czynszu dzierżawnego upoważnia się Prezydyum miasta łącznie z Komisyą administracyjną.

Prezydent dr. Leo zaznaczył, że mieszkańcy po przeprowadzeniu tej reformy doznają ulgi w podatkach spożywczych, dochodzącej do 200.000 K; gmina zaś, mimo że dochody z akcyzy rozszerzone będą na przyłączone gminy, straci około 100.000 K. Ogółem ubytek skarbu gminnego wynosić będzie 100.000 K rocznie.

R. m. dr. Gross omówił projektowaną reformę taryfy akcyzowej i wyraził zapatrywanie, że ze zniżenia opłat od bydła szersza publiczność nie odniesie pożytku. Natomiast podciągnięto pod opłaty masło i sery ze szkodą konsumentów we wszystkich sferach ludności. Opłaty od masła i sera możliwe były przed laty kilkudziesięciu, dzisiaj takiego systemu opłat należy zaniechać. Mowca wystąpił również przeciw obłożeniu owoców opłatami akcyzowemi. Zamiast takich opłat, należy wprowadzić podatek od przyrostu wartości i zastosować go w naszej gminie; opodatkujmy spekulacyę parcelami i parcelantów.

R. m. dr. Gertler zgadzając się z zapatrywaniami poprzedniego mowcy wnosi:

„Co do czasu, na jaki dzierżawa ma być zawartą oraz co do wysokości czynszu daje się p. prezydentowi miasta upoważnienie do zawarcia definitywnej umowy z rządem, przyczem uprasza się p. prezydenta, aby starał się uzyskać jak najniższy czynsz i jak najdłuższy okres dzierżawy“.

R. m. Daszyński zgłasza następujące wnioski:

1. Uwolnić masło i ser od opłat.
2 Ordynarne owoce obciążyć 75 hal. od 100 kg.
3. Zawrzeć ugodę z rządem na 3 lata.
4. Wzywa się prezydyum, aby poleciło przeprowadzenie studyów celem opodatkowania przyrostu wartości gruntów i domów w Krakowie tudzież w celu opodatkowania placów które dla spekulacyi właściciele pozostawiają niezabudowane.

R. m. Bialik zgłasza wniosek:

Rada miasta uchwala zmienić pozycyę IV. taryfy akcyzowej:

cielęta do 50 kg. żywej wagi	1 K	50 h
cielęta do 120 kg. żywej wagi	2 „	— „
bydło od 400 do 500 kg. żywej wagi	11 „	— „
bydło od 500 kg. żywej wagi wzwyż	12 „	— „

R. m. J. K. Federowicz zaznaczył, że dzisiaj stoi się przed dylematem: albo utrzymać dawną taryfę z opłatami na masło, mąkę, siano i inne ważne artykuły spożywcze i przemysłowe, albo uzyskać nową taryfę z wyeliminowaniem wielu ważnych artykułów. Za wprowadzeniem nowej przemawiają ważne względy i dlatego nie należy jej udaremniać żądaniem usunięcia istniejących już opłat od masła i sera; usunięcie tej opłaty zresztą nie sprowadziłoby obniżenia cen masła, gdyż producenci utrzymaliby niezawodnie dotychczasowe ceny. Mowca oświadcza się za przyjęciem przedłożonego projektu taryfy akcyzowej i przyjęciem w interesie Gminy dzierżawy na okres 12-letni

Prezydent dr. Leo przedstawia, dlaczego poprzednio udało się obniżyć czynsz dzierżawny od akcyzy, a ostatnio — nie. Nastąpiło poprzednio dlatego, bo się dochód z akcyzy obniżył; potem dochód stale się podwyższał (do 160.000 koron rocznie) i dlatego minister skarbu nie chciał się zgodzić na obniżenie czynszu. Co do 12 lat dzierżawy, to tu niema przedmiotu walki; minister skarbu nie przywiązuje do tego żadnego znaczenia, z nas zaś ten, kto wierzy w rozwój dochodów akcyzowych, będzie głosował za 12 laty, inny, który jest pesymistą, będzie za trzema laty. Co do studyów w sprawie przyrostu wartości, jak tego żąda p. Daszyński, zaznacza prezydent, że nie studya, ale projekt ustawy już jest wygotowany i po feryach będzie Radzie przedłożony. Ale zwrócić należy uwagę na liczne czekające nas ciężary: z powodu gmin podmiejskich i z powodu tego, że mieszkańcy starego Krakowa chcą mieć coraz lepsze urządzenia (szkoły, tramwaj, kanalizacya); musimy więc mieć jeszcze rezerwy i niechaj nią będzie podatek od przyrostu wartości.

Przemawiali następnie ponownie r. m. dr. Gross i dr. Gertler, poczem r. m. Kosobucki polemizował z dr. Grossem, sądząc, że jako poseł powinien był przyczynić się do uzyskania zniesienia akcyzy.

R. m. Pająk wypowiada życzenie, aby gminy jak najszybciej znalazły się w rejonie akcyzowym.

R m. Daszyński polemizuje z wywodami prezydenta. W dłuższym wywodzie przestrzega mowca przed obciążaniem ludności najuboższej w tym właśnie kierunku (owoce), który stanowi pewne urozmaicenie nędznej jej strawy; przestrzega przed czynieniem tego teraz w nieobecności tych interesowanych, którzy nie mają prawa wyborczego do gminy.

W sprostowaniach faktycznych zabierają głos r. m. dr. Gross i prezydent dr. Leo.

Przed głosowaniem r. m. dr. Gross i Daszyński domagali się, aby najpierw głosowano nad wnioskami dotyczącymi masła, sera i owoców.

Prezydent dr Leo zauważa, że głosuje się zazwyczaj nad poszczególnemi pozycyami, dlatego poddaje pod głosowanie całe przedłożenie łącznie ze wszystkiemi poprawkami.

Za tym wnioskiem łącznie ze wszystkiemi poprawkami oświadczyło się 10 członków Rady, zatem wniosek upadł.

Wniosek komisyi administracyjnej z taryfą, uchwalono.

Wniosek r. m dr. Gertlera o przekazanie prezydentowi i komisyi administracyjnej załatwienia sprawy terminu co do czasu trwania dzierżawy uchwalono

Rezolucya r. m. Daszyńskiego wzywająca Magistrat o przeprowadzenie studyów nad ustawą o podatku od przyrostu wartości gruntownej upadła.

Wykupno tramwaju.

Przewodnictwo obejmuje I. Wiceprezydent dr. Szarski, Prezydent zaś zajmuje miejsce sprawozdawcy na trybunie.

Imieniem komisyi tramwajowej oraz Sekcyi skarbowej sprawozdawca prezydent miasta dr. Juliusz Leo po wyczerpującem uzasadnieniu wnosi:

Rada miasta uchwali:

I Upoważnia się Elektrownię do zawarcia z zastępcami Syndykatu akcyjnego krakowskiej Spółki tramwajowej umowy odnośnie do kupna od tegoż Syndykatu akcyj i dowodów uczestnictwa pod następującymi warunkami:

1) Syndykat obowiązuje się dostarczyć Elektrowni miejskiej w dniu 1-szym stycznia 1911 r.

a) bez waluty 3.705 akcyj krakowskiej Ski tramwajowej, będących w jego posiadaniu po cenie 103%, oraz za opłatą 5% od sztuki za czas od 1. stycznia 1911 aż po dzień płatności; spłata zaś waluty ma nastąpić do dnia 15 kwietnia 1911 r.

b) 80 dowodów uczestnictwa krakowskiej Spółki tramwajowej, będących w posiadaniu Syndykatu po cenie 3%;

c) nie zasyndykowane akcye, o ile je Syndykat uzyska, po cenie 101½%

Odstąpienie dowodów uczestnictwa i akcyj, wyszczególnionych pod b) i c). ma nastąpić pod tymi samymi warunkami, które ustanowiono dla akcyj pod a).

Gdyby syndykackie firmy zażądały waluty za wszystkie powyżej wyszczególnione akcye lub za część tychże przed 15. kwietnia 1911 mają zawiadomić o tem listownie Zarząd Elektrowni m., a tenże obowiązany będzie najpóźniej w 30 dni po otrzymaniu listu żądaną cenę kupna wraz z 5% odsetkami, nabiegłymi aż do tego czasu wypłacić firmom syndykackim.

2) Elektrownia m. zobowiązuje się akcyonaryuszom, stojącym poza Syndykatem, przyznać opcyę dla sprzedaży Elektrowni ich akcyj i dowodów uczestnictwa, wyłączajac kupon za rok 1910 po cenie 101½, względnie1½%, wraz z 5% odsetkami od sztuki od dnia 1 listopada 1910 po dzień płatności na przeciąg 2 miesięcy i utrzymać w mocy tę ofertę do dnia 31. grudnia 1910 r.

Ogłoszenie tejże oferty na opcye ma nastąpić co najmniej 3 razy w odstępach czasu 8 dniowych, po raz pierwszy dnia 15. października 1910 r., a to w Krakowie, Tryeście i Brukseli

Dostarczanie i wypłacanie akcyj i dowodów uczestnictwa ma się odbywać w oznaczyć się mających miejscach płatności i za pośrednictwem mających się jeszcze oznaczyć domów bankowych, przyczem co do akcyj i dowodów uczestnictwa kupowanych na targu brukselskim oznacza się już obecnie firmę F. M. Philipson et Comp., jako uprawnioną do przeprowadzenia tych operacyj.

Wszelkie koszta ogłoszeń. prowizyi i odnośnych wydatków ponosi Elektrownia miejska.

3) Dywidenda za rok 1910 nie ma przekraczać 5%; Elektrownia gwarantuje te 5%.

4) Dotychczasowa Rada zawiadowcza ustępuje z końcem zwyczajnego Walnego Zgromadzenia za rok 1910.

Akcye legitymacyjne dla członków Rady zawiadowczej pozostają nadal aż do tego czasu zdeponowane w kasie Ski tramwajowej.

5) Stosunki służbowe funkcyonaryuszy Towarzystwa, nie zostają naruszone przez powyższą transakcyę, a p. Dyrektorowi Fischerowi i kupieckiemu dysponentowi Gertenbachowi zapewnia się 3-letnie utrzymanie stosunku służbowego w przedsiębiorstwie.

II. Rada miasta zgadza się na zmianę odnośnych postanowień art. VI. kontraktu, zawartego przez gminę m Krakowa z krakowską Spółką tramwajową w dniu 7. maja 1900 jak następuje:

Tow. akc. Krak. S-ka. Tramwajowa obowiązuje się w razie zażądania przez Gminę rozszerzenia sieci kolei elektrycznej w Krakowie i powiększenia kapitału akcyjnego zgodzić się na te żądania pod warunkiem, że Gmina miasta dostarczy na cel powyższy kapitału najwyżej do kwoty 1½ miliona koron, za co otrzyma od krakowskiej S-ki tramwajowej nowe akcye po kursie al pari, nadto Gmina zagwarantuje posiadaczom starych akcyj dywidendę 4%. Po dotowaniu starych akcyj 4% dywidendą otrzymają nowe akcye również 4% dywidendę, a ewentualna nadwyżka w zysku rozdzieloną zostanie równocześnie na obie kategorye akcye i dowodów uczestnictwa.

III. Na podstawie obopólnego porozumienia odracza się wylosowanie superarbitra do Sądów polubownych dla wiszących sporów między Gminą m. Krakowa a krakowską S-ką tramwajową do końca roku 1911.

IV. Sekcya skarbowa przedłoży najpóźniej do dnia 1. listopada br. wnioski co do zaciągnięcia pożyczki w takiej wysokości, jaka okaże się potrzebną do pokrycia wydatku na zakupno zgłoszonych do kupna akcyj Spółki tramwajowej.

R. m. Heuman zgłasza wniosek: „Ograniczyć ilość zakupić się mających akcyj od akcyonaryuszów poza syndykatem stojących do 1000 sztuk“ oraz poprawkę, aby zmienić w ustępie 2 zdanie „wszelkie koszta ogłoszeń, prowizyi i odnośnych wydatków“ na ustęp: „wszelkie koszta ogłoszeń i prowizyi, która nie ma przewyższyć uzansową prowizyę odnośnych miejsc płatności przez Syndykat wspólnie z Elektrownią oznaczyć się mających, ponosi Elektrownia“.

R. m. Daszyński przemawiał za wykupnem całego zakładu tramwajowego. Mowca zapytuje, skąd się weźmie pieniądze na ten interes; przy zaciągnięciu pożyczki dochody tramwaju nie pokryją oprocentowania.

R. m. dr. Gross sądzi, że sprawa tak ważna winna być traktowana na osobnem posiedzeniu. Dalej wskazywał, że kupowanie akcyj niema żadnego celu i gmina za rok lub pół roku będzie musiała zakupić cały zakład tramwajowy ze względów podatkowych. Mowca oświadcza się również za wykupnem już obecnie całego zakładu.

R. m. dr. Petelenz złożył imieniem stronnictwa demokratycznego deklaracyę, oświadczającą się za wykupnem całego tramwaju, jako najkorzystniejszem.

Sprawozdawca prezydent dr. Leo bronił wniosków przedłożonych jako wyniku porozumienia z obecnym zarządem tramwaju Pokrycie wydatku nastąpi drogą pożyczki; regulatorem budowy nowych linij będzie elastyczność budżetu miejskiego. Komisya tramwajowa

doszła do przekonania, że zakupno akcyj jest lepszym dla gminy interesem, aniżeli wykupno całego zakładu.

W głosowaniu wniosek komisyi tramwajowej i Sekcyi skarbowej uchwalono.

R. m. Heuman cofnął oba swe wnioski.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 10 min 40 wieczór.

Posiedzenie tajne (29 w kad. XV.) **z d. 28. lipca 1910.**

Pan Inż. Stanisław Adolf Till, naczelnik oddziału technicznego dla Galicyi i Bukowiny w Instytucie dla popierania drobnego przemysłu przy Ministerstwie robót publicznych we Wiedniu zamianowany został **dyrektorem Muzeum techniczno-przemysłowego i Instytutu dla popierania drobnego przemysłu w Krakowie**

P. Leontyna Owczarkiewiczówna otrzymała **prezentę** na posadę nauczycielki w szkole wydziałowej żeńskiej połączonej ze szkołą 4-klasową posp. im. Mickiewicza (LM. 56195/910 IV.).

Sprawozdania ze Sekcyj i komisyj.

Sekcya ekonomiczna (I).

I. Posiedzenie w dniu 8. lipca 1910 roku.

Na pismo komitetu budowy pomnika Kościuszki, w którem zawiadomiono, iż pomnik jest już odlany i przedłożono projekt postumentu do decyzyi Rady oraz upraszano o stanowczą decyzyę co do miejsca, przeznaczonego pod budowę pomnika, uchwaliła Sekcya przedstawić Radzie miejskiej wniosek:

„Utrzymuje się w mocy uchwałę z dnia 7. grudnia 1893 r., którą ówczesna Rada miejska oświadczyła się z gotowością oddania **pod budowę pomnika Tadeusza Kosciuszki gruntu w Rynku głównym** na przestrzeni między Sukiennicami a ul. Szewską. Uprasza się komisyę artystyczną o wyrażenie opinii co do projektu podstawy pomnika, tudzież jego usytuowania na miejscu wyżej oznaczonem“.

II. Posiedzenie w dniu 20. lipca 1910 r.

Sekcya na wniosek r. m. Dębickiego uchwaliła wezwać Magistrat, aby jak najrychlej wydał zarządzenie zmierzające do **uwolnienia personalu** kupieckiego, zatrudnionego w sklepach i kramach w Sukiennicach **od opłaty** za używanie wychodków podziemnych w Sukiennicach

W sprawie wybudowania **nowej ulicy na gruntach poszpitalnych** między ul. Kopernika a ul Grzegórzecką zatwierdziła Sekcya szerokość tej ulicy i uchwaliła nie zajmować gruntów Wydziału kraj. pod usypanie szkarpy.

Następnie uchwaliła Sekcya **linię regulacyjną** ulicy Krowoderskiej w dzieln. XVII. Krowodrza i ul. Pocztowej w dzieln. XI. Dębniki według planów, przedłożonych przez Budownictwo m.

Wreszcie uchwaliła zaniechać myśli przeprowadzenia nowej ulicy od Młynówki do głównej drogi w dzieln. XVII. Krowodrza przez grunta Franciszka Jana Chwastka i upoważnić Magistrat do wydania mu konsensu na budowę domu.

III. Posiedzenie w dniu 27. lipca 1910 r.

Sekcya na wniosek r m. Dębickiego uchwaliła energicznie zaprotestować na Radzie m. przeciw **pokrzywdzeniu krajowego ruchu turystycznego** wskutek utrudnień i ograniczeń, zarządzonych przez Ministerstwo kolejowe przy wydawaniu biletów powrotnych do Zakopanego.

Następnie zatwierdziła Sekcya **ofertę Wiktora Miarczyńskiego** na wykonanie robót przy budowie **domu** dla służby miejskiej **w Dębnikach**. W sprawie odstąpienia **Towarzystwu budowy tanich domów** dwóch parcel przy ul. Koletek uchwaliła Sekcya dodać pas gruntu dla wyrównania powierzchni i konfiguracyi parcel.

Dla budowy **trzeciego mostu** na Wiśle i rampy mostowej wpadającej w ulicę Starowiślną uchwaliła Sekcya odstąpić bezpłatnie c. k. Rządowi potrzebny grunt miejski.

Pod rozszerzenie **drogi nadbrzeżnej nad Wisłą** uchwaliła Sekcya nabyć od Fussmanów i od c. k. funduszu drogowego grunta między ul. Krakowską a Mostową.

Sekcya uchwaliła **wydzierżawić plac** na **Błoniach** m., na którym urządzono boisko zlotowe, spółce, zawiązanej celem zaaranżowania tam na wielką skalę widowisk cyrkowych, hippicznych, zabaw ludowych itp. na przeciąg jednego roku.

Wreszcie uchwaliła Sekcya **sprzedać kawałki gruntów** miejskich przy ul. Blichowej i na Harajewiczówce.

Sekcya skarbowa (II).

I. Posiedzenie w dniu 25. lipca 1910 r.

Sekcya przyjęła wnioski Sekcyi III. Rady miasta w kilku **sprawach emerytalnych** a nadto wniosek S. I. w sprawie **zkupna gruntu** pod rozszerzenie ul. Loretańskiej Krupniczej oraz **szkoły im. Mickiewicza.**

II. Posiedzenie w dniu 27 lipca 1910 r.

Sekcya uchwaliła wnioski Komisyi tramwajowej w sprawie **wykupna akcyj** krakowskiej **spółki tramwajowej**, wnioski Sekcyi IV. w sprawie zaciągnięcia **pożyczki** na częściowe pokrycie **kosztów budowy Akademii handlowej**, wnioski w sprawie **rozszerzenia rzeźni miejskiej**. organizacyi i ustanowienia **etatu komisaryatu** przemysłowo-targowego. wniosek Sekcyi IV. w sprawie przyznania **subwencyi** na koszta **Zjazdu nauczycielstwa** słowiańskiego ludowego, który ma się odbyć w Krakowie w dniach 10—14 sierpnia. a wreszcie przyjęła do wiadomości kilka protokołów z **rewizyi kasy miejskiej**, miejskiej Izby obrachunkowej i **sprawozdanie** o zamknięciu rachunkowem funduszu administracyjnego wodociągowego za rok 1908.

Sekcya dobroczynna.

Posiedzenie w dniu 30 lipca 1910 roku.

Sekcya uchwaliła: *a*) udzielić wsparć stałych w kwotach od 8 do 15 kor. 25 ubogim, a wsparć ponadtaryfowych w kwotach od 15 do 100 koron 20 ubogim. *b*) zatwierdzić sposób postępowania przy wyznaczaniu zaliczek na wsparcia taryfowe. *c*) wezwać pp prezesów Gron opiekuńczych o przeprowadzenie do 1 października rewizyi wsparć stałych.

Połączone Sekcye.

I. Posiedzenie w dniu 2 lipca 1910 r. połączonych Sekcyj I., II. i IV.

Połączone Sekcye uchwaliły przedstawić Radzie miasta wnioski w sprawie prowizorycznego **rozszerzenia gmachu Akademii Sztuk Pięknych.**

II. Posiedzenie w dniu 8 lipca 1910 połączonych Sekcyj II. i III.

Połączone Sekcye uchwaliły przedstawić Radzie miasta wnioski w sprawie **przeniesienia** jednego z urzędników Mgtu w **stały stan spoczynku**, usystemizowania poborów przywiązanych do posady **chemika miejskiego** oraz posady **bakteryologa miejskiego**.

III. Posiedzenie w dniu 20 lipca 1910 połączonych Sekcyi skarbowej i Komisyi administracyjnej.

Połączone Sekcye uchwaliły na zakupno realności, gruntów i budowę nowych **urzędów liniowych** oraz na uposażenie tychże urzędów i oznaczenie biegu linii akcyzowej zaciągnąć **pożyczkę krótkoterminową** w kwocie 300 000 kor. do spłaty z pożyczki długoterminowej na Wielki Kraków zaciągnąć się mającej;

Powyższa pożyczka krótkoterminowa ma być realizowaną częściowo, w miarę potrzeby, na procent najwyżej o $^1/_2$% wyższy od stopy eskontu Banku austro-węgierskiego.

Połączone Sekcye upoważniły Prezydyum wraz ze Sekcyą skarbową do oznaczenia formy i warunków powyższej pożyczki krótkoterminowej, instytucyi, w której pożyczka ta ma być realizowana, wysokości kwot pożyczkowych, częściowo realizować się mających i do desygnowania obok Prezydenta miasta, członków Rady miasta do podpisywania dokumentów pożyczkowych oraz Komisyę administracyjną do zakupna gruntów i przeprowadzenia budowy urzędów akcyzowych, oraz urządzenia linii podatkowej w granicach powyższego kredytu.

Komisya administracyjna.

I. Posiedzenie w dniu 7 lipca 1910 roku.

Komisya obradowała nad sprawą **reformy akcyzy** i zmian jakich się domaga c. k. rząd w projekcie taryfy akcyzowej przedłożonej mu swego czasu przez miasto.

Wnioski Komisyi przedłożone będą Radzie miasta na posiedzeniu w dniu 9 lipca.

II. Posiedzenie w dniu 30 lipca 1910 r.

Komisya zatwierdziła następujące **oferty**:

a) budowniczego **Kazimierza Hroboniego** na **budowę drugiej stajni** na nierogaciznę na tutejszej targowicy;

b) tutejszej fabryki **J. Mieszkowskiego** na wykonanie kolejki wąsko-torowej i dostarczenie wózków do przewozu mięsa do chłodni miejskiej; oraz

c) **fabryki Skody w Pilznie** na urządzenie maszynowe w hali do bicia bydła rogatego w rzeźni.

Komisya drogowo-kanałowa.

Posiedzenie w dniu 23 lipca 1910 roku.

Komisya uchwaliła bezzwłoczne rozpoczęcie **asfaltowania ulicy** Floryańskiej, przedłużenia ulicy Grodzkiej oraz chodników w Rynku głównym linii A—B i B—C;

Budowę **kanałów** za oprawiskiem miejskiem jako też w Dębnikach na szkarpie Wisły, oraz przełożenie kanału w ulicy Augustyańskiej.

Komisya gruntów pofortyfikacyjnych.

Posiedzenie w dniu 30 czerwca 1910 r.

Komisya zatwierdziła **ekstabulacyę służebności** w realnościach p. Bizansa i p. Szczerbiny w Dz. IV.;

Budowę **kanału** na drodze do Kopca Kościuszki do domów Towarzystwa Urzędników oraz kilka spraw administracyjnych.

Komisya statutowa.

Posiedzenie w dniu 29 lipca 1910 roku.

Na porządku dziennym było sprawozdanie subkomitetu komisyi statutowej w sprawie opracowania zasad reformy gminnej ordynacyi wyborczej. Komisya obradując nad wnioskami subkomitetu uchwaliła:

1) Utworzyć IV. kuryę powszechną wyborczą.

2) Wybory w powyższej kuryi mają objąć cały Wielki Kraków i odbywać się okręgami więcej mandatowymi.

3) Przy wyborach z kuryi powszechnej ma być zastosowany system proporcyonalny.

Komisya tramwajowa.

Posiedzenie w dniu 23 lipca 1910 roku.

Komisya obradowała nad sprawą **wykupna tramwaju** na podstawie referatu delegatów komisyi tramwajowej.

Komisya wodociągowa.

I. Posiedzenie w dniu 2 lipca 1910 roku.

Komisya zajmowała się sprawą **ruchu wodociągowego** w miesiącu czerwcu, sprawą **budowy studzien i rurociągów** na Nowej Wsi i sprawą zaopatrzenia we wodę wodociągową części dzielnicy Zwierzyniec. Komisya uchwaliła **budowę** jednej **studni** wodociągowej na **Zwierzyńcu** koło klasztoru PP. Norbertanek, oraz przyznała ulgi w opłatach taryfowych.

II. Posiedzenie w dniu 30 lipca 1910 r.

Komisya zatwierdziła **ofertę** przedsiębiorstwa **Hand i Riegelhaupt** na **budowę szopy i warsztatów** dla Zarządu wodociągowego kosztem 31.000 koron.

Postanowiła **budowę rurociągu w Dzielnnicy XII. Półwsie** w Krakowie kosztem 3700 koron oraz uchwaliła wnioski **w sprawie regulacyi etatu i płac funkcyonaryuszy Zarządu wodociągowego**.

Ankieta mleczarska.

Dnia 8 lipca 1910 r. odbyło się w sali konferencyjnej Magistratu posiedzenie ankiety w sprawie założenia **centralnej mleczarni spółkowej** pod przewodnictwem I. wiceprezydenta dr. Szarskiego przy współudziale radców miejskich dr. Domańskiego i Hałatkiewicza, fizyków dr. Bielańskiego i dr. Janiszewskiego, weterynarza miejskiego p. Konińskiego i radcy Magistratu p. Sawińskiego.

Towarzystwo mleczarskie zastępował p. Maurizio, Towarzystwo rolnicze p. Barański, Spółkę ekonomiczną urzędników p. Biskupski.

Dyrektor Biura mleczarskiego przy Wydziale krajowym dr. Rylski referował projekt statutu Spółki założyć się mającej i przedstawił plan sfinansowania tejże przy współudziale gminy miasta Krakowa.

Nad projektami wywiązała się przeszło dwugodzinna dyskusya, poczem uchwalono szereg wniosków, mających się przedstawić wraz z wykonać się mającymi w Budownictwie miejskiem planami, Komisyi aprowizacyjnej i Radzie miejskiej.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie pod zarządem A. Szyjewskiego.